

Računina mesečno 25 Din, za izozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za izozemstvo 120 Din
Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

SCLOVENECE

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan (sobotni, razen ponedeljka in dneva po prazniku)

Cek. račun: Ljubljana št. 10650 in 10.349 za inzerate
Sarajevo št. 7563
Zagreb št. 9.011,
Praga-Dunaj 24.797
Uprava: Kopitarjeva 6, telefon 2990

Naša rakrana

Česar tisoč jugoslovanskih politikov, ki na vseh koncih in krajih naše domovine prodajajo svojo modrost, ne ve, ali noče vedeti, to ve ali vsaj čuti že davno najpreprostejši jugoslovanski državljan: da namreč zato nikamor ne pridemo naprej in že toliko let tičimo na eni in isti točki, prepustajoč slučaj, kaj bo jutrišnji dan prinesel, ker ljudstvo v naši državi nima nobenega svojega političnega organa, da bi po njem po svoji lastni volji in po svojih dejanskih potrebah samoiniciativno razvijalo svoje ustvarjalne sile. V tem je poglobljeno, najosnovnejše in najvažnejše vprašanje Jugoslavije, ki ga naši s slepoto udarjeni ali pa pod krinko centralističnega edinstva svoje lastne posle in koristi zasledujoči nacionalistični politiki ne vidijo. Na to je treba našo javnost zopet spomniti sedaj, ko poglavarji bivšega režima na svojih konferencah vnovič navijajo na svoj politični gramofon melodijo o integralnem jugoslovenstvu, ki naj nas čudežno reši vseh naših kroničnih stisk in težav.

Osemnajst let skupnosti Jugoslovancev v novi državi je doprinelo v vsakdanji politični praksi popoln dokaz, da urejeno, solidno in normalno državno življenje in poslovanje na podlagi takega centralizma ni mogoče. Zagovorniki te ideje so poskusili na vse načine, zdaj izlepa, zdaj izgrda, zdaj s politiko lokave prevare ter izigravanja narodnih in strankarskih razlik, zdaj s surovo silo brezparlamentarnega absolutizma, kako bi jugoslovanske narode in vere stlačili v Prokrustove postelje jugoslovenskega unitarizma — vse zaman! Nobena metoda ni zmožna, da bi iz Srbov, Hrvatov in Slovencev napravila umetne homunkule v jugoslovanski retorti, ki bi bili oropani naravnih organov svojega lastnega narodnega življenja, jezika, narodne individualnosti in specifičnega narava; noben sistem ne more narediti čudeža, da bi ljudstvo na severu, v sredini in na jugu kljub svoji državopolitični skupnosti ne imelo po svojih neizbrisnih narodnih osebnostih, moralnih in kulturnih pogledih ter gospodarski strukturi vsako svoje čisto posebne potrebe; nobena sila tega sveta ne more raznolikosti jugoslovenskega narodnega sveta mehanično izenačiti v neko nenaravno jugoslovenstvo, kjer bi bilo mogoče vse vladati po enem kopitu. Ali je treba še drugega in še več dokazov, da ves naš centralizem in vse unitaristične težnje pomenijo le zapravljane dragocenega časa in da so vsi naši državniški dozdaj opravičljivi Sifisov delo, ko so skušali državo na tak način ntrjevati, kakor je naše zavoženo gospodarstvo, ki ga ni mogoče ozdraviti in dvigniti, ampak samo troši naše ogromne narodne sile, ne da bi jih samo oživljalo in krepilo ter rodilo čedalje pogostejše sardove za vso našo skupnost? Ali ni centralizem bil pri nas vseskozi le zatočišče, opora in porajališče največje gospodarske nemarnosti, sterilnosti in korupcije, ob kateri so bogateli le nekateri, množica pa gospodarsko siha in propadla? Ali ni centralizem dosledno ubijal in dejansko skoroda popolnoma ubil vso ljudsko gospodarsko samodelavnost, kakor je ubil skoroda vso politično samodelavnost ljudstva, izvzemši njegovo kulturno tvorstvo, ki živi iz hvalabogu neuničljive rezerve naših narodnih duhovnih sil?

V tem je jedro vsega jugoslovanskega vprašanja v naši državi: da je centralizem postali in naposled do jedra uničil ljudsko samodelavnost, brez te pa sta gospodarska okrepitev in dvig nemogoča. Imamo razne gospodarske organizacije, toda njihovo delovanje teče mehanično naprej brez pravega načrta, brez koordinacije s posameznih gospodarskih organizacij in brez pravega zagona, ki življenje ne samo ohranja, ampak ga žene vedno višje — to pa zato, ker ljudstvo nima nikoder več lastne inicijative, ker je vse poučeno in centralizirano izven ljudstva in njegovega naravnega območja, ker niti njegova najosnovnejša politično in socialna upravna celica, občina, ni več resnično avtonomna in ker posamezne dežele nimajo v politični upravi nobene odločilne besede, ampak le klavirni posvetovalni glas. Pri tem demonstriraju ljudstvu in državi nujno potrebne samouprave, ki je res samo-uprava in ne golo mandatarsko kimanje, pa nosijo največ krivde politični krivi preroki, ki v nasprotju z resnico, z zgodovino in vso izkušnjo že 18 let oznanjajo pri nas kot dogmo, da je samouprava naroda in ljudstva malodane izdajstvo nad državo, da je naravna zahteva naroda, da sme svoje lastne osebite posle urejati samozakonito, dočim je skupno samo le najnujnejše, nekaj zločin nad državo, in da je največ, kar se sme ljudstvu dati, neka »samouprava« brez najbistvenejše pravice samouprave, da ljudstvo za zadovoljitev svojih gospodarskih potreb in za dvig svojih lastnih gospodarskih virov, sil in zmoglosti, upravlja svoj denar samo. Dokler ta miselnost, ki smatra jugoslovanske narode samo za predmet vladanja, ne pa za polno in enakopravne subjekte z naravnimi samorodnimi pravicami v okviru in mejah skupnih interesov, popolnoma ne izgine in dokler v Jugoslaviji ne bo v vse kroge prodrlo spoznanje, da je načelo ljudske uprave s potrebno samozakonito močjo in oblastjo v lastnih zadevah vseskozi združljivo s skupno državno koristjo, da sodobna država sama tako inicijativno sodelovanje ljudstva nujno zahteva — tudi na preporod in razmah naših gospodarskih ustvarjalnih sil ne moremo misliti.

Zal da se kljub velikemu koraku naprej v našem državnem življenju, ki ga je izsilil v zadnjem trenutku dejanski razvoj in so ga pospešili tako uvideni in resnično državotvorni politiki, kakor so vodje sedanjeja JRS režima, najde še vedno politik, kakor je bivši zunanji minister naše države, g. Bogoljub Jevtič, ki s svojega podpreta JNS stola oznanja urbi et orbi, da je vedina zdrava in pozitivna politika v Jugoslaviji politika unitarizma. Mož, ki je zavzemal tak visok in viden ter za državo tako važen položaj, je pač imel dovolj prilike, da po-

Starhemberg: „Nič brez Evrope!“

Mlačna izjava šefa avstrijskega Heimwehra o praških razgovorih

Dunaj, 6. februarja. AA. Uradna poročevalska služba poroča: Podkancler knez Starhemberg je pooblastil pariškega dopisnika, da lahko objavi sledečo izjavo o razgovorih, ki jih je imel knez v Parizu z zunanjim ministrom Flandinom:

Po vrnitvi iz Londona za časa svojega bivanja v Parizu, ki je bilo zasebnega značaja, sem imel priliko obiskati g. Flandina, da z njim v obliki svobodnega razgovora v cilju medsebojnega obveščavanja izmenjam misli uradnih evropskih političnih vprašanjih. V teku tega razgovora sem razložil stališče avstrijske vlade glede vseh aktualnih evropskih političnih problemov in posebno poudaril, da si Avstrija pridržuje popolno svobodo akcije in odločitve v pogledu vseh notranjepolitičnih vprašanj, v katere spada ravno tudi vprašanje državne oblike in dinastije Habsburgovcev. Ta svoboda odločitve pa za avstrijske državnike prav nič ne zmanjšuje tiste eninjenice, da se popolnoma zavežemo svoje odgovornosti pred Evropo in da zato ne bomo podvezli prav nič, kar bi moglo motiti evropski mir. — Avstrijska vlada je že izjavila svoje stališče ob raznih prilikah. Posebno kar se tiče problema povratka Habsburžanov. Tem izjavam nimam kaj dodati.

Vendar pa sem v teku razgovora izrečno poudaril, da je to čisto avstrijsko vprašanje, če bo prišlo morebiti do vstopa monarhije. Ponavljam še enkrat in poudarjam prejšnje izjave avstrijske vlade, da v tem smislu ne bom ničesar storil, preden ne bom stopil v zvezo z evropskimi državami. Kar pa se tiče možnosti izmenjave misli med Avstrijo in državami srednje Evrope, sem prepričan, da takšna izmenjava misli ne bi bila koristna brez sodelovanja Italije, ki jamči za avstrijsko neodvisnost.

Kanya:

„Nič brez Italije in Nemčije...“

Madžarski zunanji minister Kanya je po vrnitvi iz Londona izjavil časnikiarjem med drugim tudi tole:

Za časa svojega bivanja v Londonu in Parizu sem čital v pariških časopisih, da so v teku nekakšni poskusi za novo ureditev Podonavja. Tudi uradni francoski listi že ugotavljajo, da se to veliko delo brez sodelovanja Italije ne more izvršiti pred koncem vojne med Italijo in Abesinijo. Na ta način se potrjuje stališče, da se ureditev gospodarskih težav v Podonavju ne more razčistiti prej, preden se ne likvidira abesinsko vprašanje. Glede podonavskega pakta je stališče Madžarske splošno znano. Mi smo pripravljeni proučiti vsak načrt za največjo pazljivostjo in dobro voljo na ta način, da pri vseh razgovorih sodelujejo vse zainteresirane države.

Otonov prihod v Pariz je zmešal položaj

Pariz, 6. februarja. b. Večernjaša pojava Otona Habsburškega na pariški diplomatski konferenci je povzročila precejšnje spremembe na političnem odru, kakor to ugotavljajo vsi tujerazni pariški listi. Oto je prišel v Pariz na poziv svoje matere, ki je prispela pred nekaj dnevi iz Italije v Pariz.

Po prvi konferenci avstrijskega podkanclerja Starhemberga s francoskim zunanjim ministrom Flandinom je Starhemberg izpovedal, da se Avstrija sicer ne odreka restavraciji Habsburžanov, da pa je pripravljena sporazumeti se pred takšnim korakom s sosedi. Avstrija se je sedaj baje vsled angleškega vpliva postavila na stališče, da je vprašanje povratka Habsburžanov čisto njen notranjepolitični problem. Zaradi tega postavlja pariški tisk vprašanje, kako je s tem problemom po večernjaški konferenci.

Podkancler Starhemberg je pred odhodom iz Pariza poslal francoski vladi pismo, v katerem poudarja, da je avstrijska vlada predhodno pripravljena odreči se povratku Habsburžanov na avstrijski prestol, če se ji dajo za to razne gospodarske koncesije. Vprašanje varnosti pa hoče Avstrija rešiti izključno v sporazumu in skupnosti z Italijo.

Vodja avstrijskih legitimistov baron Wiesner je sprejel sredi angleške in ameriške časnikiarje ter jim izjavil v imenu kneza Starhemberga, da je

gubne posledice tega unitarističnega zamisla Jugoslavije vidi sam, tako na naši notranji kakor na naši zunanji politiki, ako mu je bilo mar splošnega blaga, o čemer uočemo dvomiti. Če pa jih ni videl, potem nima nujno potrebnih kardinalnih lastnosti, ki se od državnika zahtevajo. Tudi oni, ki danes pridigajo prednost gospodarskih vprašanj pred političnimi, bi se morali zavedati, da brez politične samoinicijative, samodelavnosti in soodločevanja ljudstva v vsej naši narodni, kulturni in gospodarski diferenciranosti tudi ni nujno potrebne gospodarske samoinicijative. To je fundamentalni problem Jugoslavije, zakaj da centralna uprava prav tako kakor tudi centralni parlament nista niti oddaleč kos vsem problemom in nalogam vseh delov naše države in transnacionalnega državnega ljudstva, to sta v osemnajstih letih zadostno dokazala.

Jugoslovanski narodi ne ogrožajo državnega edinstva. Ljudstvo brez razlike hoče državo in jo bo tudi v vseh viharjih vzdrževalo in jo dvigalo. Državo ogroža samo centralizem po fašističnem vzorcu, ki so ga bili s tolikim pompom instalirali bivši režimi. Zato je treba danes temeljite operacije, da se ta unitaristični centralizem docela likvidira po volji jugoslovanskega ljudstva.

tisk zelo slabo interpretiral vprašanje restavracije Habsburžanov, ki da je mogoča na temelju predhodnega sporazuma s sosednimi državami. Časnikarji so se v svojih poročilih o tem vprašanju zelo smotili.

V zvezi s tem poudarja tujerazni pariški tisk, da bo za Avstrijo zelo težko, če se ji ne bo posrečilo dobiti od držav Male zveze jamstva za svoje meje, tembolj, ker se same velesile v tej smeri nočejo vezati. Sama Francija dela vsako obveznost v tej smeri odvisno od tega, da se mora Avstrija brezpogojno sporazumeti z Malo zvezo.

V Pragi nad Starhembergom zelo razočarani

Praga, 6. februarja. c. Danes se v Pragi izjavlja, da so nad razgovori podkanclerja Starhemberga zelo razočarani. Starhemberg je nasprotno z razgovori med kanclerjem Schuschniggom in praskimi državniki hotel iz Londona in Pariza iti v Belgijo, kjer bi imel sestanek s cesarico Zito in nadvojvodo Otonom.

Danes je bilo objavljeno, da bo po svojem potovanju v Pariz, odšel ministrski predsednik v Bel-

grad in Bukarešto, če pa se bo v tist Starhembergovi stranpoti popravil, se bo na povratku ustavil najbrž še na Dunaju.

Italija bojevit

Rim, 6. februarja. c. Današnji »Lavoro Fascista« zopet objavlja zelo bojevit članek, ki bo najbrž zelo poostiril mednarodno razmerje zaradi vojne v Vzhodni Afriki. Ta list zopet piše, da ne bo miru v Evropi in na svetu vse dotlej, dokler ne bo zadostno italijanskim aspiracijam po teritorialnem razmahu v Vzhodni Afriki.

List pravi, da bi sleherni poostritev sankcij pomenila blokado Italije in torej vojno nevarnost v Evropi. Poudariti je treba, da se je zadnji čas izjavljalo, da Italija petrolejske sankcije ne bi smatrala kot vojni čin, ampak samo kot manj prijateljsko dejanje napram Italiji. Sedaj pa list piše v bolj bojevitim smislu kot pa je izzvenel komunike z zadnjega sestanka velikega fašističnega sveta.

Mussolini je danes sprejel v palači ministrskega predsedstva vse poveljnice italijanskih vojnih sil. Imel je z njimi raport, ki je trajal nad eno uro.

Zagrenjena Varšava

„Evropska politika - brez Poljske“

Varšava, 6. februarja. b. Tukajšnji dopisnik »Berliner Tagblatt« pošilja svojemu listu nekoliko škodoželjna poročila o razočaranju, ki je zavladalo v Varšavi vsled cele vrste dogodkov, ki so naravnost užalili poljske državnike. Poljski zunanji minister da je naravnost »verschnupft« (nasajen), ker je angleški kralj sprejemal po vrsti vse državnike, ki so prišli na pogreb njegovega očeta, samo poljskih odposlancev ni klical k sebi in jih je ravnost tako tudi ignoriral zunanji minister Eden. Poljaki so se vrnili, kot da bi jih v Londonu ne bilo (Beck naj ne pozabi, da je postal v London tako skromno in neznatno odposlanstvo, da se o njem ne more reči, da je odgovarjalo veličini velesile, kot je Poljska. Op. ured.). Nadalje poljska vlada presenečena nad tem, da hoče Anglija na vsak način izpeljati organizacijo kolektivne varnosti in da bo to storila tudi brez Poljske, če se bo slednja držala ob strani. Poljska vlada ni računala s tem, da bo Anglija tako strumno nastopila in se sedaj čuti zelo osamljena ob strani sicer zaveznice, a vendar silno hladne nemške prijateljice. Tretja skrb, ki navdaja poljske državnike, je dejstvo, da hoče Anglija kolektivno varnost na vsak način izpeljati s pomočjo Rusije. Sedaj naj Rusija, ki je Poljska niti v

vzhodni pakt ni hotela imeti, seže čez Poljsko in prevzame jamstvo za varnost državnih meja v srednji Evropi. Končno je Poljska nezadovoljna, ker Romunija nikakor noče odstopiti od svojega načrta, da z Rusijo sklene prijateljsko zavezniško pogodbo. To bi z drugimi besedami pomenilo, da bo ruska armada sedaj lahko mirno prikorakala skozi Romunijo na Čehoslovaško in od tam na avstrijsko, nemško ali madžarsko mejo, če bi kdo ogrožal meje kakšne države v srednji Evropi, kjer je Rusija voljna prevzeti jamstvo za popolno varnost.

K tem razmišljanjem, ki delajo v poljskem zunanjem ministru precejšnje glavoboli, je treba kot zaključek dodati še vzdihljaj v »Kurjeru Poranny«, češ, da je »Mussolinijev poziv na akademsko mladino čisto navaden manifest strahu in obupa in da imajo sedaj »prijatelji Italije, med katere se prištevata tudi Poljska, najnujnejšo nalogo, da Italijo pregovore, naj hitro konča svojo vojno v Afriki, ker sicer nastaja nevzdržljiv položaj tako za Italijo kakor tudi za Poljsko, ki je zašla danes v položaj, da se evropska politika dela enostavno — brez nje.

== Z abesinskih bojišč ==

Makala vsak čas pade

DNB poroča: Po vesteh iz severne fronte so v teku hude borbe v pokrajini okoli Hausijena in Agule. Na abesinskih strani se trdi, da bo Makala vsak čas padla. Italijani so osem dni posiljali živila v Makalo z letali. Sedaj pa sploh več ne pošiljajo letal nad mesto. Namesto tega pa italijanska letala neprestano bombardirajo pokrajino Tembijen in obkrapajo vse ozemlje z ognjem iz strojne, škoda pa je zelo majhna v primeri z napori. Po abesinskih vesteh uporabljajo Italijani v glavnem svoje čete za zidanje cest in poti v pokrajini Dolo, ker pričakujejo vsak trenutek protinapad Abesincev.

Reuter poroča: V Addis Abebi prevladuje splošno prepričanje, da bodo Italijani na južni fronti podvezli največje napore; dosedaj so se pa zadovoljili s tem, da obdrže sedanje položaje na eritrejski fronti.

Grazianijev uspeh pri Šilindi

Na somalijski fronti napadajo čete generala Grazianija tiste abesinske oddelke, ki so bili poslani na fronto, da bi ojačili ta del fronte po porazu rasa Deste, ki pa zopet grozi desnemu italijanskemu krilu. Italijanska letala so v Somaliji zopet začela bombardirati abesinske čete. — Italijani so vrgli v borbo proti Abesincem oddelke domačinov. Ob reki Gestro je prišlo do silovite borbe v bližini naselja Šilindi, kjer so se Abesinci začeli utrjevati. S pomočjo letalstva je italijanski oddelke zavezal vas in pognal Abesince v beg, tako da so se ti morali umakniti na višje položaje. V bitki je padlo okoli tisoč Abesincev.

„Grčija - kolonija Anglije“ (Mussolini)

Atene, 6. febr. b. »Eleftera« pripoveduje, da se je šef italijanske vlade Mussolini njenemu rimskemu dopisniku tako-le izrazil o odnosih Italije do Grčije:

»Grčija je z Italijo podpisala prijateljsko pogodbo. Navzlic temu je šla z zvezo narodov. Grčija se je popolnoma zapisala angleškemu imperijalizmu in danes ni nič več in nič manj, kot navadna angleška kolonija. Proti temu bi se bala Grčija lahko branila, a ni storila ničesar in je šla s sankcijami proti nam. Jaz se nočem vmešavati v zunanjo politiko drugih držav, toda zdi se mi, da bi bila Grčija storila prav, če bi na to mislila, kako blizu italijanskim se nahajajo njena pristanišča. Nove vojne ne bom izzval, ena sama mi zadostuje. Toda z vedrim in pozornim očesom zasledujem vse gibe Anglije, ki vojno pripravlja. Če bi ta vojna res izbruhnila, bo Grčija šele razumela, da kakšen naprjeten položaj je zašla...«

Mussolini mobilizira 10 novih letnikov

Pariz, 6. febr. b. »Matin« javlja iz Rima, da pripravlja Mussolini novo mobilizacijsko naredbo, s katero hoče poklicati pod orožje 10 nadaljnjih letnikov. Ako bi Zveza narodov poostрила sankcije proti Italiji, potem ima Mussolini namen poklicati maršala Badoglio nazaj v Italijo ter mu poveriti vojaško organizacijo Italije, medtem ko bi poveljstvo nad afriškimi armadami prevzel general Ago.

Švedski kralj pri Hitlerju

Berlin, 6. febr. AA. Reuter poroča, da je švedski kralj Gustav prišel v Berlin in da bo danes obiskal vodjo rajha Adolfa Hitlerja. Poudarja se, da je ta obisk zasebnega značaja, kakor je tudi zasebnega značaja bivanje švedskega kralja v Berlinu.

Proces proti kraljevim morilecem

Kralj in Rajič pred poroto

V večerjšnji drugi izdaji smo priobčili prvi dan sodne obravnave v Aix en Provence proti marsejskim morilecem. Razprava je bila strogo zvarna, torej brez tistih motenj, ki so tako usodno preprečile potek procesa lansko jesen.

Večji del obravnave na večerjšnji večerni seji je bil posvečen zasliševanju Mijo Kralja. Zasliševal ga je predsednik sam, ki je pokazal neverjetno obsežno znanje o vseh ozadih marsejskega atentata. Mijo Kralj je odgovarjal brez oklevanja po tolmahu Tomiču. Med najznačilnejše trditve Mijo Kralja spadajo: 1. zanikanje, da bi bil dobil od koga nalog naj potuje v Francijo, da ubije kralja Aleksandra; 2. zanikanje zbiranja s kocko na Janka Pusti dne 24. septembra 1934 zjutraj pod predsedstvom Pešte Sigilija; 3. zanikanje, da je sploh kaj vedel o potovanju kralja; 4. priznanje, da je dobil potni list in denar od nekega neznanca; 5. odklonitev, da bi izdal geslo, s katerim se je legitimiral v Curihu (sker pripada organizaciji...); 6. priznanje, da je vsem zarotnikom dajal denar Kvaternik in da so se na novo preoblekli v Lausanni; 7. priznanje, da so par dni pozneje dobili v Parizu nove potne liste; 7. zanikanje vsake zveze z neko plavišasto damo.

Predsednik je dal porotnikom do podrobnosti natanko sliko o potovanju zarotnikov iz Madjarske do mest, kjer bi morali izvršiti atentat. Pri v Marseilles, drugi v Pariz, tretji v Versailles. Porotniki so potovanje zasledovali na zemljevidih, ki so bili pred njimi razgrnjeni. Sodišče razpolaga torej z vsemi podrobnostmi informacijami o gibanju zločincev, ve natančno, kdaj so prišli v katero mesto, v katerem hotelu so stanovali, kje obedovali. Niti najmanjši stvari ni več, takšen vtis dobi poslušalec, ki bi je sodišče ne vedelo in je ne bi predsednik odkril pred poroto. Ko pride razprava do »plavišaste dame«, mora predsednik priznati, da sodnja ni mogla dognati, kdo je prav za prav ta dama. Ko je s svojim izpraševanjem prišel že tik do dneva atentata, poda predsednik še enkrat splošno sliko o mreži, v katero so hoteli zarotniki kralja ujeti, da ga ubijejo. Predsednik celo ve za povelje, ki ga je dne 8. oktobra Kvaternik dal v nekem velikem hotelu v Aixu Veliki, naj odpotuje ob pol dveh zjutraj z avtobusom, da ubije kralja. Kralj istinitost tega povelja zanika. Predsednik pripoveduje med smutno tišino v dvorani, kako so se zarotniki zapirli v sobo in jim je »plavišasta dama« vsakemu posebej izročila revolverje, bombe in municijo. Kralj tega ne zanika. Toda, ko ga predsednik vpraša, čemu orožje, se Kralj izviha, češ, »rabil sem orožje, da ga izročim nekemu drugemu.« Tudi na podsedniškovo trditve, da se je Kralj sestal s Paveličem 30. septembra v nekem hotelu v Marseillesu, Kralj odgovarja, da Paveliča nikoli ni videl.

Nato je predsednik navajal podrobnosti pred samimi atentati. Opozoril je na izjavo obtoženega Kralja pred preiskovalnimi oblačili, da je s kraja atentata pobegnil. Predsednik dokazuje z izredno ostrino, da te izjave ne drže in da je obtoženi Kralj bil pri samem atentatu navzočen. Njegovo trditve, češ da ni hotel streljati, da ne bi zadell nedolžnih ljudi, smatra predsednik za poskus vplivati na porotnike. — Če namreč ni hotel streljati, zakaj je imel pri sebi bombe? Bombe je imel pri sebi zato, da bi jih po atentatu vrget med obitve in ž njimi povzročil zmedo, tako da bi atentatorji lahko pobegnili.

Obratno se k obtoženemu Kralju pa nadaljuje: Obtožene, poleg zločina potvorbe potnih listin ste obtoženi tudi zaradi zločina sodelovanja v organizaciji zločincev. Sredstva, ki ste se jih poslužili, da izvršite atentat, so sredstva atentata proti osebnosti in lastnosti in priprave soatentata na našem nacionalnem ozemlju. Naj bo cilj atentata kakršenkoli, za nas je to navaden kriminalni zločin na našem ozemlju. Predsednik sodišča nato sporoči, da je popoldanska razprava končana. Na današnji dopoldanski razpravi bosta zaslišana Pospisil in Rajič. Zabele se bo ob 9 in bo trajala ob 12. Popoldne se bo nadaljevala ob 14 in končala ob 16.30.

Zasliševanje Rajiča

Aix en Provence, 6. februarja. Danes dopoldne se je začel drugi dan procesa. Ob 9.25 je predsednik otvoril sejo. Zagovornik Saint-Auban prosi nato v imenu zagovornikov, da naj bodo prevodi izjav obtožencev preciznejši in jasnejši, da jih bodo porotniki razumeli. Potrebno je, da izpovedbe obtožencev pridejo do sodnikov ne samo v vsej točnosti, temveč tudi z vsemi otenki. Večraj se je pa vendarle pripetilo, nadaljuje Saint-Auban, da je tolmach važna vprašanja krivo razumel. Obramba zahteva, da se vprašanja in odgovori obtožencev prevedejo tako, kakor so.

Nato so pripeljali obtoženca Rajiča in se je začelo izpraševanje. Rajič je povedal, da je 32 let star, da je odšel iz Koledince na Hrvaškem 1. 1929. z namenom, da gre v Urugvaj. Bil je v Braziliji, a se je vrnil v Evropo ter se naselil v Belgiji. Tam so mu Hrvti dopovedali, da je član teroristične organizacije in da zategadelj ne sme v Jugoslavijo. Iz Belgije je šel na Madjarsko ter se nastanil na Janka Pusti. »Kjer je bilo več Hrvatov. Oni ne ve, kdo ga je na Madjarskem sprejel. Tudi ne ve, res, da bi bila Janka Pusta kakšno taborišče. Tam je opravljal poljedelska dela. On ne ve nič o tem, da bi bili na Janka Pusti teroristi ustanovili kakšno taborišče, tudi ne ve, čigava je bila kmetija in kdo jo je obdeloval. Rajič tudi preklucije izjave, ki jih je prej dal preiskovalnemu sodniku, češ, da je vse vedel o teroristih na Janka Pusti.

Predsednik ugotavlja, da je zanimivo, da so vsi obtoženci, čeravno izprašani od različnih sodnikov in ločeno drug od drugega, glede glavnih obtožiteljnih dejstev izjavili vsi isto, tako glede Janka Puste, glede teroristične organizacije, načina, kako je bil atentat pripravljen. Sedaj pa kar naenkrat nobeden nič več ne ve.

Predsednik: Toda na tej strani je zapisano, da sta se na Janki Pusti seznanila Pospisil pod imenom Djordji in Mijo Kralj pod imenom Silni. Rajič: Res je, pod temi imeni sem se seznanil z njim, ker pravih nisem vedel. Predsednik: Tam so živeli v taborišču. Rajič: Ne spominjam se dobro svojega bivanja na Janki Pusti.

Predsednik: Ali je bil obtoženi Rajič že obsojen?

Rajič: Nikoli nisem bil obsojen ne v Franciji ne v tujini. Sedaj stojim prvič pred sodiščem.

Predsednik: Po poročilih o Rajiču kaže, da temu ni tako.

Branilec Saint-Auban: Gospod predsednik, odkod prihajajo ta poročila?

Predsednik: Naravno, ta poročila so od jugoslovanskih oblasti. Upoštevati je treba, nadaljuje predsednik, čudno okoliščino, da je obtoženec sam priznal v neki svoji izjavi, da je bilo na Janki

Pusti v taborišču 24 do 35 teroristov, ki jih je pridobil Gustav Perčec. To je podpisal 19. oktobra 1934.

Branilec Noel: Toda brez tolmaha. Branilec Saint-Auban: Gospodje porotniki, upoštevati morate, da gre za razgovor med Francozom in Hrvatom brez tolmaha.

Predsednik: Gospodje porotniki! Upoštevati bom to, ali je to rekel ali ne. Izjavo je sam podpisal, njegove izjave pa je pisal sodnopolicijski preiskovalni uradnik.

Rajič: To ni točno. Predsednik: Podpisal je tudi tole: »Vaj smo živeli pod napačnimi imeni in se urili v streljanju.«

Rajič: Tega nisem izjavil. Podpisal sem protokol o zaslišanju, vendar mi ga niso prečitali.

Predsednik: Po mnenju branilec so bile vse te informacije samo spletki proti tem nesrečnim, ki ne poznajo jezika naše države, a so vendar kršili njene najsvetejše zakone. Obrnjen k tolmahu pravi predsednik: Povejte Rajiču, da se je na Janki Pusti uril v streljanju in rabi eksplozivov in peklenjskih strojev pod navodili stotnika Koste.

Rajič: Res smo imeli napačna imena, toda kapetana Kosto nisem poznal.

Predsednik: Zakaj ste imeli napačna imena?

Rajič: Posluževal sem se napačnega imena, ker sem se bal, da ne bi preganjali moje rodbine.

Predsednik: Nadel si je torej napačno ime, da bi varoval svoje rodbino, istočasno je pa kot član revolucionarne organizacije prisegel, da bo izpolnil vsak nalog svojih voditeljev. Ali je to obtoženi Rajič izjavil?

Rajič: To ni točno.

Predsednik: Ali ni podpisal, da so bili aprila ali maja 1934 razpuščeni?

Rajič: To sem v resnici izjavil, podpisal pa sem, ne da bi vedel, ali so moje besede v zapisniku točne.

Predsednik: Ako je Rajič res poljedelec, ali ima izkazila o delu, ki bi dokazovala njegovo kmetijstvo, ker vidim, kako izdatno je oskrbljen s ponarejenimi potnicami?

Rajič: Imel sem poljedelsko knjižico.

Predsednik: Ali ima Rajič še to poljedelsko knjižico?

Rajič: Nimam je pri sebi.

Predsednik: To je čudno: Pride v Francijo z napačnim potnim listom, pa nima s seboj te izkaznice miroljubnega državljana, tega naslova plemenitosti in dela. Pri sebi ni imel popolnoma ničesar drugega, kakor ponarejeno potnico in mnogo denarja. Nastanil se je pa v lepih in najboljših hotelih in ni nosil s seboj tega naslova, ki ga dela mirnega državljana in na katerega je ponosen vsak delavec.

Rajič: Knjižico so mi vzeli na Janka Pusti.

Predsednik: Zakaj ste pustili, da vam vzamejo takšno stvar, ki je izlepa ne da iz rok noben delavec? Zakaj so pa potem madjarske oblasti izdale ukrepe, da vas razreže, če ste bili samo miroljubni poljedelci? Ali ni mar Pospisil izjavil, da ste pogosto prihajali na jugoslovanska tla?

Rajič: To mi ni znano.

Predsednik: Vprašajte ga, ali so zbirali?

Rajič: To si je izmislil tolmach.

Predsednik: Zdaj, gospodje porotniki, imamo program odhoda in prihoda. Vprašajte ga, ali je res, da je 26. decembra na Janka Pusti neki inspektor prinesel niemu neko pismo organizacije, ki ga poziva, da takoj nujno odpotuje v Curih? Obtoženi Rajič na to vprašanje ne odgovori.

Predsednik: Izvolite ga prečitati, da odgovori na to vprašanje z da ali ne.

Rajič: On je izročil v navzočnosti Mija Kralja železniški vozni listek in denar in nam rekel, da naj se pripravimo za odhod v Švico s českoslovanskim potnim listom.

Predsednik: Ali ste vsi trije skupaj odšli v Curih in ali se je vaš potni list, Rajič, glasil na ime Sever Jožef?

Rajič: Tega se ne spominim, vem le to, da je to bil česki potni list.

Predsednik: Ali se vam ni čudno zdelo, ko so vam rekli, da imate potovati v Švico s krivim potnim listom?

Rajič: To se mi ni moglo čudno zdeti, ker nisem imel drugega potnega lista.

Predsednik: Kako ste se vsi trije dobili ob istem času na železniški postaji v Curihu pri prihodu?

Rajič: Bili smo skupaj.

Predsednik: Torej, gospodje porotniki, tu je točka, v kateri se razumemo, in to je da so skupaj odpotovali iz Nagy Kanize po nalogu nekega neznanca, in da niso razpravljali o tem nalogu. Ta nalog so sprejeli brez vsakršne debate in prav tako tudi ponarejene potnice ter so odpotovali v Curih, kamor so prispeli skupaj. Gospod tolmach, vprašajte obtoženega Rajiča, ali je bil na vožnji v Curih Pospisil voditelj skupine?

Rajič: On ni bil naš voditelj na kakšen poseben način, le poznal je jezik države, kamor smo imeli priti, to je nemščino, in zato nam je služil kot nekaj voditelj.

Predsednik: Prihajamo pred dejstvo, ki zanima porotnike: Kakšen je bil cilj te vožnje?

Rajič: Kako sem mogel vedeti.

Predsednik: Pospisil in obtoženi Kralj, ki so vas z njima aretirali, sta na strani 246 in 635 izjavila, da sta mislila, da odhajajo na Francozsko, da ubijejo kralja Aleksandra. To sta rekla pri konfrontaciji.

Rajič: Jaz tega nikoli nisem izjavil in tudi ne mislim.

Predsednik: Ona dva sta morala vedeti, da pride kralj Aleksander na Francozsko ob istem času kakor oni.

Rajič: Odločno sem izjavil, da nisem ničesar vedel o pripravah za atentat.

Predsednik: Kaj, ničesar niste vedeli, da je vaša organizacija obsodila pok kralja na smrt?

Rajič: Ne, jaz tega nisem vedel.

Predsednik: Tudi to je čudno, da so vas vaši voditelji izbrali za to čudno popotovanje in da so vam po neki strani izkazali to veliko čast, po drugi strani pa prikrili namen vašega poslanstva?

Rajič: Meni ni nihče ničesar o tem povedal in nisem ničesar o tem vedel. Izvedel sem šele tedaj, ko je bil zločin že izvršen.

Predsednik: Čudno posvetilo je to, kjer izdelujejo ponar. potne liste. Ekspedicija iz Nagy Kanize se deli v tri etape. Gospodje porotniki, prvo in drugo etapo vam podarim, in zdaj smo v Lausanni. Ali je res, da ste bili 28. septembra opoldne vsi trije v Curihu?

Rajič: To je res, samo se ne spominim datuma.

Predsednik: Ali je res, da so se 28. septembra na peronu železniške postaje v Curihu srečali Kvaternik, Kramer in Velikič?

Rajič: Res je.

Predsednik: Vprašam obtoženca, ali je res, da je Kvaternik kot Paveličev delegat postal šef njihove skupine, ki je tvorila pet članov?

Rajič: Nae pet je nadaljevalo vožnjo od Curiha do Lausanne.

Predsednik: Ali ste si tam oblekli novo obleko in nove čevlje?

Rajič: Da.

Predsednik: Dobro. Ali je res, da ste vsi trije poslušali zapovedi Kvaternika in Kramerja, in ali je res, da je on plačal vse stroške?

Rajič: Jaz nisem plačal in ne vem, kdo je plačal.

Predsednik: Ali je res, da ste 28. septembra popoldne dobili nove potne liste od Kvaternika?

Rajič: Da.

Predsednik: In kdaj so vas razdelili v dve skupini?

Rajič: Jaz sem odšel s Kelemenom.

Predsednik: Ali ste odpotovali v Pariz čez Zenevsko jezero?

Rajič: Čez jezero smo šli ob šestih zvečer in smo se dobili z drugo skupino.

Predsednik: Ali sta se ti dve skupini srečali v Thononu v vlaku?

Rajič: Ne vem kje smo se srečali, vem samo to, da smo bili na vožnji v inozemstvo.

Predsednik: Ali ste 29. septembra zjutraj prispeji v Fontainebleau?

Rajič: Prišli smo v Fontainebleau, samo ne vem kdaj je to bilo.

Predsednik: Ali ste tam iz previdnosti stopili iz vlaka in se peljali z avtobusom ter ste vas vseh pet odpotovali v Pariz, kamor ste prispeli ob desetih?

Rajič: Res je.

Predsednik: Ali vas je v Parizu Kvaternik takoj razdelil v dve skupini?

Rajič: Da, razdelili smo se.

Predsednik: Ali je Kvaternik tako uredil, da se Velikič sestane z vami v hotelu »Regina«?

Rajič: Tisti, ki nas je vodil in od katerega smo dobivali zapovedi, je znan pod imenom Sarbot.

Predsednik: Stirje možje, razdeljeni v dve skupini. Kvaternik jih je ločeno nastanil v Parizu. Zdaj vidite, kako je Kvaternik delal, da zagotovi izvedbo nameravanega atentata. Kvaternik je nedvomno vedel, da bo kralj absolutno prišel v Marseille 9. oktobra in da bo obiskal Versailles 11. oktobra. V teh dveh meslih, Versaillesu in Marseillu, bo Kvaternik postavil svoje ljudi, tako da če atentat ne bi uspel v Marseillu, da uspe v Versaillesu. V tej smeri je treba proučiti vsako od teh dveh mest, Versailles in Marseille in kraje, ki jih je treba zasesti.

Rajič: Jaz sem bil v začetku prideljen Velikiču.

Predsednik: A nato, komu je bil prideljen — se obrne predsednik k tolmahu.

Rajič: Po 6. oktobru sem bil v skupini s Pospisilom.

Predsednik: Zjutraj 8. oktobra ob 8.30 sta Velikič in obtoženi Kralj krenila v Avignon, nato pa v Marseille. V teku dneva je Kvaternik dal Velikiču in obtoženemu Kralju zapovedi, da odpotujeta še prej, preden je zapustil Pariz s Petrom in se pobrigal na podlagi svojega akcijskega načrta, da spravi Petra v zvezo s Pospisilom in Rajičem. Ta dva bi spravi v Versailles.

Rajič: Jaz sem se imel srečati s Pospisilom 6. oktobra, da odidem v Versailles po nalogu Kvaternika.

Predsednik: Kvaternik vaju je oba spravi v zvezo s Petrom, ki vama je dal navodila in potrebno orožje. 5. oktobra je Kvaternik videl Pospisila in Rajiča in je dal obema te-le zapovedi: odidite v Versailles, ogledite si grad in okolico, pogledite, kaj se tam dogaja, nato pa odidite v Fontainebleau, kamor vam bom jaz pisal na poste restante, da vam dam navodila. Rajič, ali ste dobili to zapoved?

Rajič: Rekli so nam, da gremo v Versailles, nato pa v Fontainebleau, kjer bomo na poste restante dobili druga navodila.

Predsednik: Zakaj so vaju poslali v Versailles?

Rajič: Vprašal sem Kvaternika, zakaj nas pošilja v Versailles. On je pa odgovoril: Kar pojdite, boste že izvedeli, ko pride čas za to.

Predsednik: Glejte jih, s ponarejenimi potnimi listi pridejo, nato se vozijo z železnico in avtomobili in vsi stroški so že poplačani. Na nič jim ni treba misliti. Samo jedo naj in spe, zdaj se pa vprašajo, zakaj gredo in zakaj dobivajo take naloge. In dobe odgovor: To boste izvedeli, ko pride čas za to. Drugi dan 6. oktobra so se vrnili iz Versaillesa v Pariz. Isti dan ob 13 so odpotovali v Fontainebleau. Rajič, ali ste prebili v Fontainebleauju noč med 8. in 9. oktobrom?

Rajič: Da.

Predsednik: Kajpada zmerom pod krivim imenom.

Rajič: Moje krivo ime je bilo Vladislav Beneš.

Predsednik: Iz tega, kar je delal v Versaillesu, Rajič ne more trditi, da je odpotoval iz Versaillesa. Tja so tudi zato odšli, da si zberejo primeren kraj, odkoder bi izvršili atentat, če v Marseillu ne bi uspelo.

Rajič: Jaz ne morem ničesar reči, ker ne vem.

Predsednik: 9. oktobra ob 13 sta Rajič in Pospisil stopila v avtobus v Fontainebleauju in prispeja v Pariz okoli 3 popoldne. Ali ste vedeli, da je bil Kvaternik v Marseillu?

Rajič: Nisem vedel, nisem poznal njegove poti.

Predsednik: Verjetno je, da ste se takrat vrnili v Pariz na dan, ko je blagopokojni suveren našel smrt, general Georges pa dobil strel, da so prišli v Pariz zato, da bodo čimprej informirani o tem, kaj se je zgodilo v Marseillu.

Rajič: Nič ne odgovori.

Predsednik: V Fontainebleauju je Rajič preden je odpotoval v Pariz, kupil vozni listek za tja in nazaj v Evian. Kakor vidite, jim ni bilo žal denarja, saj so bili gotovi, da se ne bodo vrnili. Torej že 8. oktobra so storiili vse potrebno, da morejo pobegniti iz Francije, kakor hitro bodo izvedeli, da je kralj Aleksander ubit. Razen tega so 6. oktobra ob 1.45, ko še nista iz Pariza odpotovala Velikič in obtoženi Kralj, izročili kovčeg, ki nam, gospodje porotniki, dokazuje, da je vseboval orožje in municijo, absolutno identično z orožjem in municijo, najdeno pri Velikiču in obtoženemu Kralju. Ta kovčeg je bil izročen v garderobo postaje Saint-Lazare ob 10.46. Cisto blizu hotela »Terminus«, kjer so bili skupaj.

Nato predsednik odredi, da se Rajiču pokaže kovčeg. Rajič izjavi, da ga ne pozna. Orožje in kovčeg so pokazali porotnikom skupno z bombami in municijo. V tem kovčegu, pravijo odvetniki, se nahaja tudi par čevljev, ki niso last nobenega izmed obtožencev. Predsednik izjavi na to, da semu to zdi preveč opreznosti s strani obtožencev, ki so v kovčeg spravili tuje čevlje, da bi zabrisali sled. Čudno je, pravi predsednik, da se orožje, ki se nahaja v kovčegu v vsem ujema z orožjem kraljevega morileca. Torej imamo dvojno skladnost: skladnost orožja in skladnost nalog.

Okoli vprašanja, kdo je izročil v garderobo kovčeg, se pojavi daljša diskusija med predsednikom in odvetniki. Predsednik nadaljuje:

Rajiču se torej mudi, da zapusti Francijo, ker se tu čuti v nevarnosti. Zvečer 9. oktobra, kakor hitro je izvedel o umoru kralja Aleksandra v Marseillu, odide. Niti ne je, čeprav je zmerom to stvar vodil v račune. Glejte gospodje porotniki, obtoženi Rajič, ki se dela idealista, je sprejel od organizacije 1800 frankov, nato pa 400 frankov, to da skupaj 2200 frankov, zdaj pa pogledite, kakšen idealist je to. Rajič: To ni res. Patrijot kakor jaz, ne dela za denar.

Predsednik: Ne vem ničesar, ugotovim samo to, da je bil plačan.

Saint-Auban: Dva tisoč frankov za tveganje življenja — to ni mnogo. To bi bilo morda mnogo za sprehod, da se pa kdo ubije — to ni mnogo.

Predsednik: To je mnogo povedano. Spravimo stvar na njen pravi obseg. To je navaden zločin iz kazenskega prava, izvršen na naših tleh. Recite Rajiču (predsednik se obrne k tolmachi), da je priznal, da je odšel izvršiti navodila Kvaternika, pobegnil je pa brž, ko je videl, da sodeluje pri slabi akciji.

Rajič: Odkod sem pobegnil.

Predsednik: Iz Pariza. Hotel je bežati, in sicer po že naprej določeni poti, ker je že vnaprej kupil vozni listek za tja in nazaj.

Rajič: Jaz nisem odpotoval iz Francije, ker se še sedaj tu nahajam.

Predsednik: To je surova šala! Bežal je iz Francije ali je hotel bežati — to je isto. Rajič: Ko sem takrat odšel iz kina ob 9 zvečer, sem videl manifestacije, in sem izvedel, da gre za atentat. Ker smo imeli ponarejene potne liste, jaz in Pospisil, sva mislila, da se morava skriti.

Predsednik: Ko so ga na begu aretirali v Thononu, so našli pri njem kompasa, in oba, Rajič in Pospisil, sta imela po 1200 frankov, prav toliko, kakor je bilo pri Kelemenu in obtoženemu Kralju.

Rajič: Jaz nisem imel kompasa.

Pospisil

S tem se je končalo zasliševanje obtoženca Rajiča: Predsednik preide na zaslišanja Pospisila. Tolmahu naroči, naj ga vpraša, kjer se je rodil. Pospisil izjavi, da se je rodil 9. junija 1904 v vasi Gugovin, takoj nato pa izjavi, da želi dati pred sodiščem izjavo, preden bo zaslišan.

Predsednik: Recite mu, da bo lahko povedal takrat, ko ga bom na koncu zasliševanja vprašal, ali ima kaj pomniti v svojo obrambo. Spoštujem vse pravice obtožencev, toda ne dovolim, da bi zadajali vprašanja, ker preiskavo in razpravo vodim jaz. Ne bom gospode sili, da odgovarjajo, toda dovoliti ne morem, da bi se razpravljali sami da-jal drugi videz.

Obtoženi Pospisil vztraja še nadalje, da bi v interesu obtožencev dal izjavo pred zaslišbo. Predsednik sodišča to odkloni, nakar nastane pravi incident med predsednikom sodišča in zagovorniki, ki vztrajajo na tem, da poda Pospisil svojo izjavo, preden bo zaslišan.

S tem se je končala dopoldanska razprava. Popoldne ob 14 se razprava nadaljuje.

Senca Bela Kuna nad Madjari

Celica kominterne v Pešti razkrinkana

Kakor je »Slovenec« na kratko že poročal, so v Budimpešti razkrili komunistično gnezdo prve vrste. Policijska preiskava je do sedaj ugotovila, da gre za osrednjo vrhovno celico Kominterne na Madjarskem, ki je čisto slučajno prišla v roke pravice. Policija je namreč že nekaj tednov opazila, da komunistična propaganda po vsej državi silno narašča. Opazila je nadalje, da jo morajo voditi prvovrstni izšolani strokovnjaki. Po daljšem strogem opazovanju je končno razkrinkala vso celico in na dan prihajajo zanimive stvari. Aretirani so bili neki Kiss, ki je za časa sovjetske revolucije na Madjarskem pod Bela Kunom 1. 1920 igral vodilno vlogo, bil nato nekaj časa zaprt ter se izselil v sovjetsko Rusijo, odkoder se je zadnje mesece zopet vtihtapil pod tujim imenom nazaj na Madjarsko. Oddelek za Madjarsko pri Kominterni v Moskvi vodi še vedno Bela Kun, ki je Kissa poslal na Madjarsko z natančnimi načrti, kako naj izpelje učinkovito propagando. Pri Kissu so našli kupe pismenih navodil Bele Kuna, ki pričajo, da komunisti niso imeli namena uganjati šal.

80 letnica nadškola dr. Bauerja

V Garmisch - Partenkirchen

Središče mednarodnih športnih izbrancev - Zadnji treningi

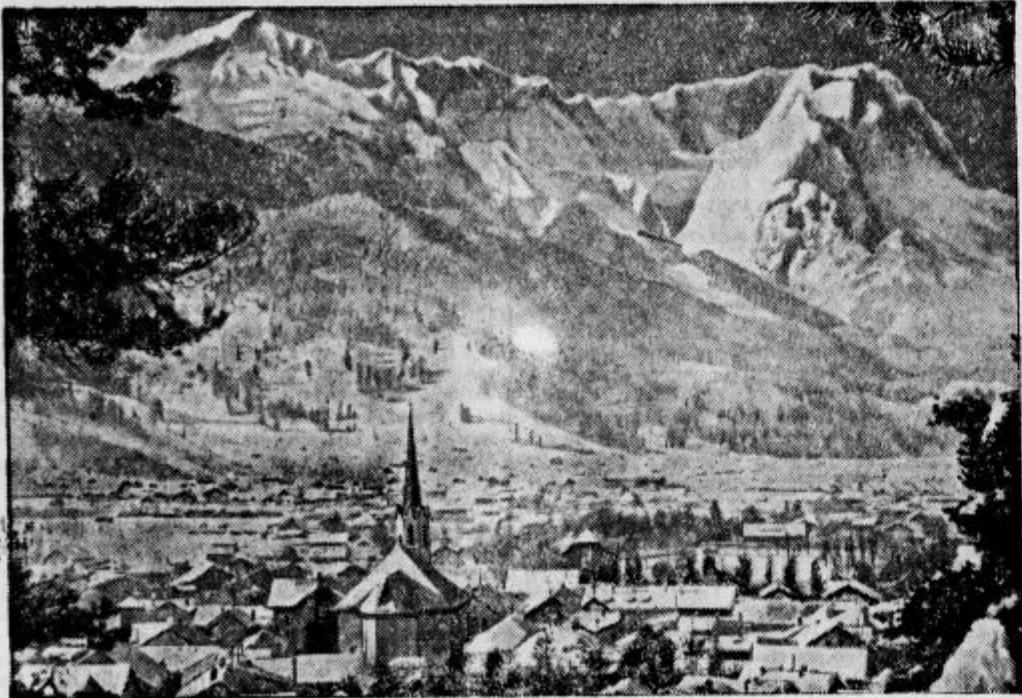
Garmisch-Partenkirchen, 5. febr.

Stirje smo se zbrali v torek zvečer na ljubljanskem glavnem kolodvoru, v Kranju se nam je pridružil peti, na Jesenicah pa še šesti. Vsi opremljeni z dilcami, tako da so nas ogledovali že takoj v Ljubljani, češ, kam pa gredo ti ljudje, ko pa kraljuje pravcata pomlad v naših krajih. Toda naša pot nas je peljala v Garmisch-Partenkirchen ali na kratko v Ga-Pa, na IV. zimске olimpijske igre, ki se slovesno odvijajo morda ravno sedaj, ko čitate te vrstice. Tudi od tod so prihajala zadnje dni izredno neugodna poročila o vremenskih prilikah, saj je deževalo, vsa pokrajina v Ga-Pa ter njena okolica pa je bila takorekoč zelena. Le mala in velika olimpijska skakalnica se je lesketala v snežni odeji, za katero so navozili ogromne količine snega, ki so ga vse dni umetno vzdrževali.

Pot je potekala kaj hitro, saj se človek tudi v družbi poročevalcev in fotografov včasih dobro počuti. Po formalnih carinskih revizijah na naši in avstrijski meji smo po prijetnem kramljanju kmalu zadremali, dokler nas ni zbudil rezek glas revizijskega organa v Solnogradu. Tu pa stvar ni šla tako gladko, kot smo si predstavljali. Sicer sem poznal ta postopek še od lanskega potovanja v Ga-Pa, vendar smo vsi mislili, da bomo tako poceni rešili kakor zadnjič naši tekmovalci. Toda motili smo se: kdor je imel kaj nemškega denarja v gotovini, je moral hodeč noč v carinski urad, kjer je prejel neko potrdilo. Prav prijetno to sicer ni bilo, kajti ura je bila tedaj pol petih zjutraj. Pi-

pogledu v Ga-Pa boljše. In ker sneg še vedno po malem naletava, se je tudi prireditelj rešil velikanskih skrbi. Snega v dolini trenutno še ni veliko, a vendar toliko, da se da za silo smučati. Na kolodvoru v Ga-Pa je ob prihodu našega vlaka vladalo pravcato vrvenje. Istočasno so prišli še drugi vlaki, tako da smo se jedva prerinili do izhoda. Vse mogoče jezike smo slišali že takoj na kolodvoru in na vse mogoče načine so napravljeni posamezniki. V tem pogledu prednjači nežni spol, ki ga včasih kar težko ločijo od moških. Slika je izredno pestra, četudi so nekateri v resnici precej neokusno napravljeni. Na drugi strani pa je zopet treba priznati, da so današnji športniki izredno iznajdljivi. Morda pa ima pri celi stvari — kakor običajno — še vedno glavno besedo.

Prva naša pot (naš poročevalcev namreč) je bila k glavnemu poročevalskemu stanu. Le-ta ima svoje prostore nedaleč od kolodvora, v nalaže za to zgrajenih lesenih barakah, ki zavzemajo precejšen kompleks v Ga-Pa. Ogromen aparat je to in organizacija izvrstno funkcionira. Vsakdo je na svojem mestu hitro odpravljajo posamezne poročevalce, katerih se je zbralo nad 400. Lista dopuščenih poročevalcev pa predvideva samo 318 listov, med katerimi je tudi »Slovenec«. Po izvršenih formalnostih sem se takoj podal v glavni stan naših borec-smučarjev. Je to »Pension Helenes«, lepa vila blizu centra Ga-Pa, raz katero plapolajo poleg nemške tudi naša državna zastava. Krepko smo si stisnili roke tako z vodstvom (Gnidovec in Kunstelj) kakor s fanti, ki vse dni prav pridno trenirajo. Bote-

hala pa je med snežnim metežem precej ostra burja. Seveda sem moral tudi jaz izstopiti ter si poiskati tozadevno potrdilo.

Sneg je na vsej poti od Področja do Solnograda in dalje do Monakovega in Ga-Pa samega precej močno naletaval. Že v naši lepi Gorenjski smo opazili v nižinah tenko sneženo plast in vse okolščine so kazale, da bo tudi pri nas kmalu zapadel tako težko pričakovani sneg. Morda ga že imate toliko, da bodo vsaj najbolj navdušeni smučarji lahko prišli na svoj račun. Pa še nekoga bi skoraj pozabili: naša navdušena smučarka, naša Minca iz Mojstrane, se je naenkrat pojavila na Jesenicah v našem vagonu. Ker ni bilo prostora pri nas, se je s svojo družbo preselila v drugi voz in potem smo se zgrešili in šele v Ga-Pa smo se zopet dobili. O ko bi videli, kako veselje je bilo med našimi fanti-smučarji, ko jih je prišla pozdraviti v njihov glavni stan.

Po zadnji carinski reviziji na avstrijsko-nemški meji smo se oddahnili, češ sedaj bomo imeli pa mir. Toda na povratek se ni smeli spomniti, ker bi bili sicer ves čas olimpijskih iger slabe volje. Po dveurni vožnji smo dospeli v Monakovo, ki je popolnoma v znamenju olimpijskih iger. Takoj pri izhodu na glavnem kolodvoru se dokončuje velik in lep slavolok, v vsaki trgovini, gostilni, banki itd. pa dobiš napis: »Willkommen« s petimi olimpijskimi krogi. V Monakovem in njegovi okolici je bilo neprimerno manj snega kakor v Solnogradu, vendar smo se tolažili, da bo v tem

jim sploh ne pusti mirovati in on je nekak familijski oče cele naše tekmovalne ekipe, kateri daje navodila, jo bodri in navdušuje. Toda fantje se zavdajo svoje dolžnosti in hočejo z uspehi pokazati svoji domovini, ki jih je poslala semkaj, hvalečnost s tem, da bodo napravili vse, kar se sploh napravi da.

Takoj po obedu so se podali tekmovalci za kombinacijo (18 km in skoki) na malo olimpijsko skakalnico trenirali. Tudi moja malenkost se je v spremstvu g. Gnidovca podala v olimpijski smučarski stadion. Ob 2 popoldne, ko so se trening-skoki pričeli, so bili poleg naših fantov zbrani skakalci drugih narodov v zelo velikem številu. Radi reda so opremili vsakega skakalca s startno številko in starter da znamenje za začetek. Prvi skok je bil pri vseh zelo kratek, ker ga je hotel očitno vsakdo izvesti lepo in sigurno. Največjo pozornost so vzbujali tudi topot Norvežani, vendar so Japonci prav malo zaostajali za njimi. Njihovi predkoni in drže so presenetile. Tudi nekateri Fini so izborni skakali. Kaj pa naši fantje? Dobro so se držali. Skakali so med 45 in 50 m (sploh je bil dosežen najdaljši skok pri tem treningu 55 metrov) in tudi pri njihovih držah je bilo opaziti velik napredek. Ampak kar je glavno: naši fantje danes že tako skatejo, da jih ni treba biti drugih sram. Saj so se morali še prav pred kratkim v taki konkurenci kar poskriti. Danes so pa med največjimi »kanonci sveta« tako skakali, da jih je bilo veselje gledati. I. K-er.

so ji sledila vsa ostala moštva. Jugoslovansko moštvo je bilo približno sredi spreveda, za japonskim in pred kanadskim moštvom. Enotna oprava z lepimi grbi na prsih in enakimi čepicami ter postavnimi fantje sploh so občinstvo zelo navdušili. Bili so deležniki velikih ovacij. Vsega je vzkoralo 28 narodnosti. Spreved je zaključilo nemško moštvo, ki mu je načeloval vodja nemškega sporta von Teichhammer und Osten. To moštvo je bilo tudi številno najmočnejše. Razumljivo je, da ovacije nemškemu moštvo dolgo niso polegale, ker večino občinstva v stadionu tvori seveda nemška narodnost.

Vitez pl. Halt

predsednik organizacijskega odbora IV. olimpijskih iger, je po vkorakanju narodnosti nagovoril državnega poveljnika Hitlerja, častne goste, svoje sodelavce pri organizaciji olimpijskih iger, moštva sodelujočih narodnosti in navzoče prispele množice:

»Gospod državni predsednik, gospod predsednik stalnega olimpijskega odbora, dragi moji tovariši, dobrodošli olimpijski gostje! Doletela me je visoka čast, da Vam v imenu odbora za organizacijo IV. olimpijskih iger izrekam prisrčno dobrodoščilo! Naš odbor, ki je združen v najmočnejšo sodelovanje z vsemi oblastmi, posebno z županom mesta Garmisch-Partenkirchen, je vložil vse svoje moči v to, da se izvedejo olimpijske igre v onem okvirju, kakor je to za olimpijado, kakršna bo sedaj otvorjena, primerno. Sedaj ste, dragi naši olimpijski gostje, zbrani tukaj iz vseh delov sveta, da prisostvujete svečani otvoritvi teh olimpijskih iger. Zastopniki

28 narodnosti čakate na tako nestrno pričakovani trenutek, da odpre naš državni predsednik olimpijado. V par minutah bo zaigrala olimpijska godba. V par minutah bo zagoreli olimpijski ogenj in v par minutah bo olimpijski zvon ponesel po vsem svetu vest, da se začnejo v nemškem mestecu Garmisch-Partenkirchenu četrte olimpijske igre. V tem svečanostnem trenutku imam čast zahvaliti se vsem poštovnim sodelavcem in tovarišem za večletno delo, ki ga je zahtevala priprava za IV. olimpijske igre.

Sedaj pa, dragi tovariši in tovarišice iz vsega sveta, pripravite se na olimpijske tekme!

Nato se je vitez von Halt obrnil proti kancelarju Adolfu Hitlerju in dejal:

»Prosim Vas, naš vodja, proglasite olimpijske igre za začete!«

Hitler otvarja

Bilo je točno ob 11.40, ko je nemški državni poveljnik Adolf Hitler, visoko vzravnal na odru častne lože in oblečen v narodnosocialistično uniformo, dejal:

»Proglasim četrte olimpijske igre 1936 v Garmisch-Partenkirchenu za otvorene.«

Med tisočimi »Heil«-klici je godba zaigrala olimpijsko himno, vse se je postavilo v »pozor« in obstalo tako, dokler himna ni bila odigrana.

Olimpijski ogenj, zastava, salve...

Med tem so na levi strani častne lože pod malo skakalnico že zažgali olimpijski ogenj, na desni pod veliko skakalnico se je visoko dvignila olimpijska zastava, vmes pa so neprestano v dolženih presledkih padale salve iz vojaških pušk. Vse to je trajalo kake pol minute.

Pismonošo je povozil vlak

Tragična smrtna nesreča na ljubotomskem kolodvoru

Ljutomer, 6. februarja.

Snoči točno ob pol 7 se je na kolodvoru v Ljutomeru pripetila težka nesreča, ki je zahtevala življenje 30 letnega Jakoba Potočnika, mestnega pismonoša. Imenovan je bil skozi 25 let uslužben kot zvičnik na ljubotomski pošti. Včeraj je bil pri odpravi večerne pošte neverjetno nervozen. Doma je svojemu bratu še dejal, hoteč mu pokazati, kako se vodi, evidenco poštne vreče: »Pridi, da boš videl, kako se ta posel opravlja, če mene več ne bo.« Ko je z voznikom pripeljal pošto je že mid potjo skočil z voza zagnal pošto na dvokolnico in jo peljal proti tretjemu tiru. Vlak, ki sprejema pošto, stoji zjutraj na tretjem zvečer pa na drugem tiru. Ko je Potočnik nervozno pripeljal voz proti tretjemu tiru, je privzel radgonski vlak, katerega zaradi silnega vetra najbrže ni slišal. Bil je teh vlakov tudi vajen, saj je opravljal službo na kolodvoru že 25 let. Strojevodja je v zadnjem trenutku kričal na njega, pa je bilo že prepozno. Zgrabila ga je lokomotiva in

KINO UNION Telefon 22-21
Danes popoldne ob 16, 19-15 in 21-15 uri
Origa Helm v prekrasnem družabnem filmu po
odarskem komadu OSKARJA WILDE-ja
Idealni soprog Kot dopolnilo:
»pere« Carmen, poje slavni baritonist Demerai
Fa-stäuder. — Nov zvočni rednik

Prisega

Pred častno tribuno so se nato v polkrogu zbrali praporščaki vseh sodelujočih narodnosti. Tik pred oder pa sta nato stopila nemški praporščak in nemški tekmovalci Willy Bogner. Bogner je nato dvignil desnico, z levico pa je prijel olimpijsko zastavo ter izrekel olimpijsko prisego:

»Prisegam v imenu vseh tekmovalcev, da bomo pri olimpijskih igrah pošteni borci, da se bomo borili v viteškem duhu v čast domovine in slave športa.«

Moštva odhajajo

Nato so se vsi zastavonoše z Willy Bognerjem na čelu podali nazaj na svoja mesta. Vsa moštva so nato čakala na znak za odhod. Končno je zaigrala godba, korakati so začeli najprej Grki, za njimi pa v primernih razdaljah ostale narodnosti. Okrog pol ure je trajalo, da so odšli pri izhodu zadnji četverstopi nemškega moštva.

Nepregledne množice pa so se razkropile po mestu, da se popoldne snidejo zopet na drsalnem stadionu, kjer bo prva olimpijska hokej-tekma med Ameriko in Nemčijo. Vendar je stadion daleč premajhen, da bi mogel sprejeti vse vse gledalce in zato je pričakovati velikega navala na blagajne. Zatrjujejo pa, da so vse vstopnice že razprodane.

ga vrgla nazaj tako nesrečno, da je pri padcu dobil smrtne rane na glavi. Ima tudi stisnjen prsni koš, desno roko dvakrat, levo pa enkrat zlomljeno. Lokomotiva ga je vlekla s seboj kakih 15 metrov. Zaradi težkih ran na glavi in notranjih poškodb je nesrečni uslužbenec takaj na mestu umrl. Po komisijskem ogledu so ga pripeljali domov. Pogreb bo d. nes popoldne ob 4.

Rajni pismonoša Potočnik je bil domačin iz Ljutomera. Bil je zelo priljubljen, vsak otrok ga je poznal. V službi je bil gotovo eden najvestnejših uradnikov. Zapuščeno ženo in dva otroka, eden od teh obiskuje 4 g maziyo v Subotici, drugi pa 4. razred ljudske šole. Nesrečni družini naše sožalje!

Tako ima sedaj naša pošta namesto šestih samo še tri pismonoše. Dva sta v zadnjih dveh letih umrla, eden pa je bil apokojen Upamo, da bo poštna uprava zadevo urečila tako, da ne bo trpela dostava pošte.

Cestna dela v metliškem okraju

Ni še dolgo, kar smo brali v »Slovenca«, da se je cestni odbor v Metliki obrnil na kr. bansko upravo v Ljubljani s prošnjo, da se popravi cesta čez Repico pri Draščih. Ni nimamo proti temu, če nekateri žele imeti lepo, položno cesto do svojih vinskih gor. Toda mislimo, da je edino pravilno, da se vršijo cestna dela najprej tam, kjer je največja potreba.

Najslabša, najbolj strma in polna ozkih ovinkov je v metliškem okraju cesta Metlika—Radovica. Za popravilo te ceste so se delali načrti že pred vojno. Potem pa je akcija popolnoma prenehala. Ob tej cesti, oziroma v njen radij spada 5 velikih vasi s ca. 1000 prebivalci, vsa bivša občina Radovica, ki se gospodarsko naslanja na Metliko. Tam je kolodvor, uradi, trgovine; mlini leže ob Kulpi. Ves stavnih in strešnih material za popravilo in zidave poslopji je treba zvoziti z doline. Koliko trpi živina in ljudje! Ljudje po pravici pričakujejo, da se bo po tolikih letih tudi njim kaj naklonilo od javnih del, da se bo tudi ta kraj zvezal s svetom. Upravičeni so v svojih željah in zahtevah, ker se

je drugod že veliko trošilo in najpotrebnejše tudi popravilo. Kakor je razvidno iz poročila kranjskega deželnega odbora o cestnih delih, se je l. 1911 popravila, razširila in znebila klanecv cesta Metlika—Draščiči—Vidošiči—Repica. Stala so takrat ta dela 86.000 zlatih kron. Cesta Metlika—Božakovo je v zadnjih treh letih bila popravljena čez Vejar in pri Božakovem. Da so ta dela stala stotisoče dinarjev, je znano vsakemu. Če greš skozi vas Lovkico, boš videl velik kos popolnoma nove ceste pod vajejo. Radovski kot je zadnji, a zato bo sedaj neprestano drezal, da pride do dobrih cest, ki jih drugod že imajo. Krašnji vrh, vas s 37 hišinami številkami, sploh z nobeno cesto ni v zvezi.

Novemu cestnemu odboru v Metliki priporočamo, da ima pri svojem delovanju samo resnične, nujne potrebe ljudstva pred očmi in dela samo pod tem vidikom, pa gotovo ne bo nikdar čezeni kake pritožbe. Našega člana banskega sveta gosp. Jožeta Nemanica pa prosimo, da našo zahtevo podpre na bodočem banovinskem zasedanju. Glas iz Radovice.

Januarjev rekord v padavinah

Ljubljana, dne 6. februarja.

Leto 1936 je v vremenskem oziru povsem normalno. Vrste se vihary; grmi, pada ponekod toča, po drugih krajih sneži, toda Ljubljanska ravnina je obvarovana pred snegom, dočim je venec hribov naokrog globoko nizko odet v snežno odejo. Letošnji januar je pač dosegel velik rekord v padavinah. Januarja je padlo 276,8 mm dežja, kar pomenja ogromno množino vode, namreč 2.768.000 hl po meteorološkem računu. Tako velike množine padavin že ni padlo 100 let in je ne navajajo stari od l. 1853, izirajoči vremenski zapiski. Pregled padavin za zadnjih deset let podaja zanimive podatke. Tako je l. 1926. januarja padlo 59,8 mm v 15 padavinskih dneh, leta 1927. v 16 dneh 150,6, l. 1928. v 9 dneh 48, l. 1929. v 10 dneh 73,9, l. 1930. v 12 dneh 59,2, l. 1931. v 15 dneh 87, l. 1932. v 7 dneh 84,4, l. 1933. v 15 dneh 52,1, predlanski pa v 16 dneh 65,4 in lani v 15 dneh 53,3 mm. Letošnji januar pa je v padavinah, kakor videti, odnesel rekord. Po mnogih krajih na Gorenjskem in tudi na Notranjskem je bilo še več padavin — do 300 mm.

Stavka v Stanoškem končana

Maribor 6. februarja.

V ponedeljek 3. februarja se je končala stavka rudarjev v premogokopu Stanovsko pri Poljčanah. Vseh 120 rudarjev se je zopet vrnilo na delo ter obratuje rudnik zopet v prejšnjem obsegu. Podjetje je izplačalo rudarjem zaostale mezde za mesec november, za december bodo izplačane v teku tega tedna, za januar pa v roku 14 dni, ko pride v Stanovsko eden od lastnikov g. Ključenko iz Zagreba.

Zopet dva požara na Dravskem polju

Preteklo nedeljo so imeli na Dravskem polju zopet dva požara in sicer je zgorelo posestniku Antonu Lesniku v Rošnjem obk. Slovenjgradec gosposdarsko poslopje z vsemi poljskimi prideletki in gosposdarskim orodjem vred. Vzrok požara se ni dal dognati, misli se pa, da je kak tujez v skednju prenočil in iz ne previdnosti ogenj zanelil, ker je bil domači pes tisto noč izredno nemiren. Da se ogenj ni razširil na sosedna poslopja, je zasluga domačih gasilcev, ki so požar omejili in ogenj pogasil. — Istočasno je gorelo tudi pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Požar je izbruhnil v gosposdarskem poslopiju posestnika Janeza Petka. Gosposdar-

sko poslopje je zgorelo do tal. Bilo je na novo zgrajeno in moderno urejeno. Kvišku šteli je ogoreto zidovje. Škoda znaša okrog Din 15.000 in je krita le deloma z zavarovalnino Domači gasilci so požar omejili in ogenj pogasil. Sumi se, da je zanelil ogenj 5-letni otrok.

— Pri zaprtju, motnjah v prebavi vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec naravnega »Franz-Josef« glinec.

Razstava angleških fotografij

Ljubljana, 6. februarja.

Naša javnost je v zadnjih letih vedno bolj poučena o kulturnem in gosposdarskem življenju Anglosakoncev, kar je pretežno zaslug marljivega Angleškega kluba v Ljubljani, ki z zgledno vnuemo skrbjo za medsebojno spoznavanje. V vrsto takih prizadevanj moremo prišteti tudi sedanjo razstavo, ki je bila danes popoldne odprta v Jakopičevem paviljonu.

Razstavo angleških fotografij je organiziral »Britanski odbor za odnose z zunanjim (to je neangleškim) svetom« v Londonu. Ta razstava je bila dosedaj že v Sofiji, Belgradu in Bukaresti, iz Ljubljane pa se bo preselila na Dunaj, v Prago in v Budimpešto. Razstava obsega 86 lepih fotografij velikega formata, ki so jih posneli oficijelni fotografi najbolj uglednega angleškega lista »Times«. Kdor ve kaj pomeni po širnem angleškem imperiju ter tudi v drugih državah angleški list »Times«, ta ve tudi, da pomenjajo te slike angleški okus da predstavljajo angleško mentaliteto ter angleški način gledanja na realni svet. Slike so prav za prav nekaj povprečen vpogled v bitje in življenje britanske imperija ter marljivega angleškega naroda, ki živi v njem.

Angleško društvo, ki je prevzelo organizacijo razstave v Ljubljani, je k današnji otvoritvi povabilo mnogo odličnega občinstva, tako zastopnike oblasti kakor raznih korporacij in sorodnih prosvetnih društev G. o. n. je zastopal banovinski svetnik Borštner mestnega župana pa načelnik prosvetnega oddelka dr. Mole. Razstavo je otvoril predsednik angleškega društva dr. Ferdinand Majaron s primernim nagovorom, kakor so si obiskovalci ogledali razstavo. Razstava zavzema dve sobi Jakopičevega paviljona. Občinstvu priporočamo obisk te razstave, zlasti ker so slike po svoji kakovosti in tehniki, lasti pa po umetniškem čutu avtorjev na vrhuncu.

Olimpijski ogenj je zaplapolal

Garmisch-Partenkirchen, 6. febr. Kr. Baš kar je bila končana svečana otvoritev IV. olimpijskih iger v velikem stadionu v Ga-Pa.

Pred otvoritvijo

Dasi je bila otvoritev napovedana za 11. uro, so se že vse popoldne zbirale v stadionu ogromne množice ljudstva. Glavni vhod je bil podoben kanalu, skozi katerega je kakor ogromna reka drlo ljudstvo vseh evropskih narodnosti. V tej živi reki so se posamezniki popolnoma izgubili. Ogromni stadion je bil skoraj poln in ne more se zaenkrat niti približno reči, koliko je bilo ljudstva. Množica je bila dobesedno nepregledna. V ostalem je padal nalahno sneg in nad stadionom je ležala tanka megla.

Nekoliko pred 11. uro se je pripeljal pred stadion državni kancelar Adolf Hitler. Med neprestanimi ovacijami se je podal proti častni loži, kjer je zavzel mesto na odru. Kakor hitro se je Adolf Hitler vzravnal na svojem mestu, in ko je godba odigrala nemško himno, so skozi glavni vhod vkorakale prve ekipe na olimpijadi sodelujočih narodov.

28 narodnosti prihaja

Prvo je vkorakalo moštvo Grčije. Z zastavonošo na čelu je zavila reprezentanca, opremljena enotno in izredno okusno, proti častni loži, proti kateri je zastavonoša pri mimohodu povsile zastavo. Nato je zastavo zopet dvignil in reprezentanca je odkorakala po stadionu na določeno mesto. Enako

Drobne novice

Kole

Petek, 7. februarja: Romuald opat: Julijana, vdova. Ščip ob 12. 19 uri. — Hirschel napoveduje sneg in dež.

Novi grobovi

† V Ljubljani je v sredo umrl g. Anton Dermota, pošni ekspeditor v pokroju. Pogreb bo danes ob 5 popoldne. Naj v miru počiva! Žalujemo naše iskreno sožalje!

Osebnost

= Imenovanje cestarja. Za banovinskega cestarja pri okrajnem cestnem odboru v Ljubljani je bil postavljen Matevž Černjavič.

Pri odebelelosti

stalna uporaba naravne

Franz-Josefove

grenke vode uspešno draži delovanje črev.

Reg. po mta. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15483, 26. V. 36.

— Razrešen občinski odbor. Ban dravske banovine je razrešil občinski upravni odbor Sv. Lovrenca na Dravskem polju ter ves občinski odbor. Revizija je namreč ugotovila nerednosti v občinskem poslovanju. Tudi ta odbor je bil iz vrst JNS.

— Dobrodelne znamke. Zdravstveno stanje med poštnimi uslužbenci se slabša iz dneva v dan. Malokomu je znano, da boleha na raznih boleznih okrog 70% tega osebja. Pri uradni statistiki je med njimi 45% tuberkuloznih. Da se to stanje omili, so potrebni nujni ukrepi. Združenje uradnikov p. t. t. stroke je v to svrhu začelo akcijo in si nadelo nalogo postaviti za tuberkulozne tovariše gorsko okrevališče. Nadelo si je plemenito nalogo, omogočiti temu osebju, ki poleg tega še opravlja naporno in odgovorno službo, zdravljenje v čistem gorskem zraku. Materialno stanje vseh uslužbencev pa je tako, da kljub vzajemnemu naporu ni v stanju izvesti te naloge, ki bi potrebna ustrezala, zato se obračamo s prošnjo na našo širšo javnost, da nas v tem pogledu podpre. Združenje uradnikov poštne stroke je radi tega z dovoljenjem poštne ministarstva izdalo dve seriji znamke po 1 din in po 50 par, katerih izkupiček je namenjen za zdravilno gorsko okrevališče v Sloveniji. Znamke se poleg redne pristojbine lahko lepijo na vse poštne pošiljke. Prosim, kupite vsaj nekaj markic, ki jih dobite pri okencih vseh pošt. Za vsak, tu li najmanjši prispevek vam bomo hvaležni, zlasti pa oni uslužbenici, katerim je okrevališče namenjeno.

— Deset mašnih daritvenih pesmi. (Za darovanje, Svet in po povzdigovanju) Ponatis I. zbirke mašnih pesmi z novimi: darovanjskim besedilom: za mašni zbor priredil Stanko Premrl. Založila: Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena part. 16 din, glas. po 5 din. — Po navodilu našega knezoškofa, naj bi bili mašne spevi spojeni z glavnimi deli sv. maše, oziroma kot tolmači molitev, ki jih mašnik molijo pri sv. daritvi. V to svrhu bodo pričnili napravi izborni službi našim cerkvenim zborom, katerim te speve prav toplo priporočamo. Vrniki bodo ob teh napevih lažje sledili glavnim delom sv. maše in bolj prisostvovali najsvetejši daritvi.

Za gospode in dame
NAS ČAJ naj vzame
gospodinja za goste
visoke in preproste.

— Naše ptičice na razstavi društva Gorenjski rejec malih živali v Kranju v dnevi 2. in 3. febr. t. l. so podale nov dokaz o vnetem delovanju našega gorenjskega društva rejcev malih živali v Kranju. Če pri vstopu v razstavno dvorano je človek kar strmel, ob pogledu na toliko lepote, zbrane v raznobarnih in lepopisanih ptičkih, ki so žrgoleto in se oglašali iz prepletk kletk raznovrstne oblike in izdelka. Med bujnim zelenjem so se vrstile kolekcije leporumenih kanarčkov, v posebnih gajbica, so se pa spreletavali krasni kitajski slavčki in drobčkani japonski golobčki, ki seveda niso prav nič v sorodu za našimi golobi. Poleg kalifornijskih prepelic so se vrstile neštete vrste lepo barvanih malih papig skobčev ali tigric imenovanih itd., itd. Razstava, ki je bila okusno prirejena, je bila odprta v nedeljo ob 9 popoldne ob navzočnosti zastopnikov mesta Kranja, podpredsednika Zveze društev rejcev malih živali v Ljubljani, g. Kelnarja, društvenega odbora in številnega občinstva, ki je oba dni prav pridno obiskovalo prireditve in se navduševalo za kralje pevce. Z dohodki podobnih razstav bo društvo stalno skrbelo za ptičice v zimskem času s krmo v nalašč za ta namen prirejenih hišicah, ki so razpostavljene po mestnih parkih. Plemeniti nagib društva Gorenjski rejec malih živali v Kranju naj bo vzgled vsem, da po svojih močeh podpirajo take akcije v vsakem času in vsepovsod.

— Nad 61.700 kg sodnih aktov v lanskem letu. »Evropejca spremlja polja papirja od rojstva tja do hladnega groba, je pred leti pristavil neki Kitajec, ko so mu oponašali, kako se Kitajci vedejo pri jedi. Res povsod je nagromadenih velikanskih kopij spisov o posamezniku in tudi o skupinah človeštva. Ogromno je bilo sodnih spisov lani v Sloveniji. Po podatkih apelacijskega sodišča v Ljubljani so 4 okrožna sodišča lani zagnala skupaj 246.921 aktov, ki tehtajo najmanj 61.730 kg, če računamo za vsak spis le četrti kg. Mnogi akti so zelo debeli in tehtajo tudi po 20 in še več kg.

— Po hribih in dolinah leži izvrsten sneg — pršice, ki omogoča res prav dobro smuko. Da počaka našim smučarjem pot v kraljestvo zime, je Zveza za tujski promet v Sloveniji, izdala praktično pregledno karto smučarskih terenov v dravski banovini, ki jo je izdelal g. Oskar Delkin. V tej karti so označene vse oskrbovane in neoskrbovane koče in planinski domovi, tako da je izletnikom smučarjem orientacija in izbira zelo lahka. Karta se dobi pri »Putniku« v Ljubljani in njegovih podružnicah.

— Tablice za dimenzioniranje armiranega betona po novih predpisih. Izšlo so priročne tablice za dimenzioniranje armiranega betona po

novih predpisih, ki jih je izdelal ing. Klopčar. Tablice je priključil izvelec dopustnih napestosti betona in železa in sestavek uporabljen enačb. Izdaja je zelo pregledna in priročna, ker so vsi podatki za vse potrebne napestosti betona in železa zbrani na eni sami tablici. Nabavna cena je nizka. Kom. založba pri NOVI ZALOŽBI v Ljubljani.

Ljubljana

© Pevec »Ljubljanec« se naprošajo, da se danes popoldne udeležijo pogreba † inž. Alojzija Pikla. Zberemo se ob 3.15 na Vidovskimi cesti pred hiralnico. Pevovodja.

© Kako naj danes presojamo okultizem? je naslov predavanja na nočnejšem prosvetnem večeru, ki bo ob 8 zv. v versandni dvorani hotela Union. G. kanonik prof. Josip Šimenc nam bo podal najnovejše uspehe in neuspehe telepatije, poročal bo o skrivnostni medialnosti tako, da bomo tudi o tej skrivnosti na podlagi znanstvenih dokazov obveščeni. Predavanje bo opremljeno tudi s skioptičnimi slikami iz paranormalnega sveta. — Predprodaja vstopnic: Prosvetna zveza, Miklošičeva cesta 7.

© Prosvetno društvo Ljubljana-mesto sporoča, da predava dr. 8 v dvorani hotela Miklošič na rednem sestanku podpravnatelja g. Erce o denarju — vprašanju, ki mora danes spričo raznih govorov o inflaciji vsakega zanimati. Vsi prišče vabljeno!

© Klasična opereta »Bocecioc«, ki je imela v Stritofovi priredbi z našo priljubljeno primadono go. Zlato Gavellovo velik uspeh, se ponovi v nedeljo popoldne za Bolniški fond Združenja. Oporzamo, da se bodo pri tej predstavi peli novi kupleti. Cene so od 30 Din navzdol.

© Gledališki oder v Rokodelskem domu. Na svečnicu, dne 2. febr., so uprizorili na tem odru veseligr »Kder se poslednji smeje...« Priredil je to igro s petjem 4 dejanjih Fr. Majdič, vodil pa g. R. Ganoni. Vsebinsko je to zgodba o stricu Bejaminu, ki prihaja na dom svoje sestre kot skromen, reven mož i ti ga vprav zaradi tega gledajo postrani. Ko pa obogati s srečko, pa ostrmi vsa družba in mu prične peti hvalo. V veseligr je vrsta lepih zapletenih prizorov, ki te razvedrijo v dno srca in duše. Prav tako so vse te tudi vložene pesmi, ki jih pojeta gđ. Kačičeva in g. Cestnik. Igralci in igralko so se v svojih ulogah tako odlikovali, da je bilo težko najti pomanjkljivost. Zato ni čuda, da se je ta oder tako priljubil pri občinstvu, ki tako marljivo obiskuje predstave. Glede izbire iger pa priporočam, naj pride skoraj na vrsto kakšna znana ljudska igra, morda katere izvede Finžgarjev. Mislim, da je sedaj že čas, da pridejo narodne igre zopet na vrsto. V nedeljo, 9. febr. zvečer ob pol 8, pa bomo videli na tem odru predpustno veseligr »Kurentova nevesta«. Gr.

Zanimivo predavanje

o pravilni uporabi panchromatickega fotografskega materiala

se bo vršilo v petek, 7. t. m. v dvorani Okrožnega urada na Miklošičevi cesti ob pol devetih zvečer. Predaval bo strokovnjak tvr. Gewaert. Vstop prost.

© Kino Kodljevo igra danes in jutri »Princeso Turandot« in dopolnilni film z Greto Garbo.

© Danes ob 16 na Bregu 8 naj si gospodinjice ogledajo kuhanje obeda na električnem štedilniku. Vstopnine ni.

© Ugotovitev. Poslovodja tovarne »Pekatec« v Ljubljani g. Joško M Dolničar ni identičen z Jožkom Dolničarjem, ki je bil v zvezi z Bevdovo afero obtožen in oproščen.

© Samoumor Emila Klobčarja. V sredo popoldne okrog petih je prišel v neko ljubljansko prenočišče znani ljubljanski obrtnik Emil Klobčar. Lastnik mehanične delavnice v bežigradskem okraju. Priporočal je, da prihaja iz Maribora, da pa je zelo utrujen. Hotelirju je povedal, da bi rad kakšne tri ure spal. Klobčar se je zaklenil v sobo ter ga ni bilo na spregled. Danes okoli 2. pa se je ljudem le čudno zdelo, da Klobčar tako dolgo spi ter so s silo odprli vrata v spalnico. Našli so Klobčarja mrtvega. Klobčar je namreč natresel v porcelanasti umivalnik oglja in ga zažgal ter na postelji vdihaval strupene pline. Posoda se je pri tem razpočila ter padla na tla tako, da je preproga na tleh in približno 1 kv. meter lesenih tal pregorelo. Sreča v nesreči je, da nese, da je ogenj sam od sebe ugasnil. Ko je bil samomor odkrit, je prišla policijska komisija, ki sta jo tvorila zdravnik dr. Luznar in dežurni uradnik Florjan. Komisija je odredila prevoz trupla v mrtvašnico. — Pokojni Klobčar se je rodil l. 1884. v Ljubljani. Zapuščena žena in šest nepreskrbljenih otrok. Njbrže je vzrok samomora v njegovih gmotnih razmerah.

© Društvo industrijecev in veletrgovcev v Ljubljani se danes preseli s svojo pisarno iz Trgovskega doma v nove večje, najmodernejše prirejene prostore v palači Ljubljanske kreditne banke. Tyrseva cesta t. b. 11. nad. Danes in jutri, v soboto, bo poslovanje omejeno samo na nujne zadeve, od ponedeljka, dne 10. t. m. dalje pa bodo že zopet vsi oddelki redno poslovali v novih prostorih.

© Beg kaničeneja iz bolnišnice. V noči na večeraj je iz bolnišnice pobegnil znani ljubljanski potepuh in tat Viktor Hočvar. Hočvar je bil pred kratkim obsojen na nekaj mesecev ječe, v ječi pa je zbežal ter je moral v bolnišnico. V bolnišnici je pustil nekako poslovilno pismo, o katerem pa je policija prepričana, da je skušal z njim potegniti oblasti za nos, češ, da je v obupu skočil v Ljubljano.

© Iz policijske torbe. Neki 20-letni brivski pomočnik se je zadnje čase preživljal s kupovanjem in prodajanjem vreč za nekega trgovca. Zaslужil je le malo, zato pa se je v eni prejšnjih noči skril v skladišče svojega gospodarja, zmetel skozi okno okoli 15 vreč ter jih potem podvopal prodal istemu trgovcu. Ta mu je vreče res plačal, jih pa takoj spoznal kot svojo prejšnjo lastnino ter je zato brivca ovdal policiji. Policija je mnenja, da je dečko že večkrat napravil podobno tatvino in goljufijo obenem.

© Samoumor v Gruberjevem prekopu. V torek popoldne so delavci mestne klavnice opazili, da plava po Gruberjevem prekopu truplo neznanega moža, ki je bilo obloženo v dolgo črno suknjo, privlečeno s kožuhovino. Delavci so poskušali truplo izveči iz vode, toda ker je bila voda zelo visoka in deroča, se jim to ni posrečilo. Očitno gre za samoumor neznanca. Ljubljanska policija je o stvari obvestila že razne orožniške postaje, vendar se do sedaj ni posrečilo, da bi ugotovili identiteto neznanca.

Prve tekme v Ga-Pa: Hockey

Ga-Pa, 6. februarja, kr. Današnji popoldan je potekel ves v znamenju tekem v hokeju. Najboljša moštva so merila svoje moči na ledu, na katero pa je hudo naletal sneg ter ledišče spriti zasneževal, tako da so morali igre čisto prekiniti, ker ploščica ni več držala. Polje so očistili v tako rekordnem času, da potek tekmovanja radi tega v ničemer ni trpel. Tekmovalo se je v treh skupinah. V skupini A so tekmovali Kanada, Litva, Avstrija in Poljska, v skupini B: Amerika, Švica, Italija in Nemčija ter Bolgarija in v skupini C: Francija, CSR, Švedska, Anglija, Japonska in Nizozemska. Rezultate, v kolikor so bili zvečer že znani, objavljamo na drugem mestu. Vse tekme so potekle brez vsakih incidentov in tudi brez vsakih neugod, le med tekmo Nemčija: USA je prišlo do nesreče. Srednji napadalec USA-moštva se je zaletel tako nesrečno v nekega nemškega tekmovalca, da ga je z drsalico močno poškodoval. Poškodba je težje narave, ker so precej prizadeli ledvice. Nemškega tekmovalca so takoj odpeljali v bolnišnico.

Švedska: Japonska 2:0

Ena od najbolj zanimivih hokej tekem, ki so se danes odigrale v Ga-Pa, je bila tekma med Švedsko in Japonsko. Tekma se je odigrala v zimskem stadionu zvečer ob 9 pri krasno urejeni umetni razsvetljavi. Ze ob kakih pol 9 je bilo zbranih na stadionu okoli 3000 ljudi, ki so napeto pričakovali začetka igre.

PRVA TRETJINA

Moštvi, ki sta tekmovali, sta predstavljali tako rekoč dva svetova. Na eni strani mali Japonci v belih dresih z rdečimi grbi, na drugi strani pa visoki in širokopleči Švedi, ki so napravili že na prvi pogled vtis, da bodo močnejši v kondiciji.

Takoj po začetnem udarcu je bila videti izredna rutina Švedov, obenem pa naravnost zakrknjena volja Japoncev. Napetost tako med gledalci kakor med igralci je neprestano naraščala, posebno, ko so začele švedske akcije prodirati japonsko obrambo, ter so se ustvarjale na japonski strani vedno bolj nevarne situacije. Po deseti minuti je švedski srednji napadalec prodrl skozi celo vrsto Japoncev, ki so ga hoteli ovirati, prišel v neposredno bližino gola in posledica je bila nezgodbna: padel je gol za Švedsko. Nepopisno navdušenje je nastalo med vrstami številnih švedskih navijačev, dočim so se japonski igralci mirno vrnili na svoja mesta, švedski igralci pa so objemali tovariša, ki je zabil gol. Ostali del prve tretjine je potekel v znamenju premoči Švedov; bilo pa je opaziti, da se tudi Japonci vedno bolj znajdejo. Predvsem so zgubili ono tremo, ki jo je bilo še tako vidno opaziti v začetku igre.

DRUGA TRETJINA

Medtem je sneg, ki je neprestano naletal iz temne noči, popolnoma na debelo pokrtil ledišče. Po prvi tretjini, ki je torej končala z 1:0 za Švedsko, se je vsulo na ledišče desetine vajikov, ki so v par minutah pospravili sneg na kupe, v nadaljnji minuti pa so posebne priprave očistile ledišče tudi že teh kupov. Zopet je zapiskala sodnikova piščal. Po ledu so zadrsle rezke zareze drsalci in tekma se je nadaljevala v podvojeni napetosti. Neverjetno dobro so se znašli Japonci. Še predno so prišli Švedi do udarca, je že držala ploščica (ki predstavlja pri hokeju žogo), proti švedskemu голу. Istočasno pa je že udaril po ploščici lopar postavne švedske branice in ploščica se je že znašla na polju blizu japonskega gola. Tam jo je že »prezvel« švedski napadalec in z bliskovito naglico zdril proti japonskemu голу. Trije Japonci so se poglani proti njemu, dva sta ob Švedovih kretanjih odletela, tretjemu pa se je posrečilo doseči z loparjem ploščico, ki je že odletela v out.

Medtem je sneg zopet na debelo pokrtil ledišče in zopet je morala cela jata delavcev očistiti ledeno ploskev. Vse to se je izvršilo v rekordnem

času, nakar so zopet švigili po ledu igralci, ki so se med tem izmenjali.

Nadaljni del tekovanja v drugi tretjini je potekel še bolj ostro, vendar izredno sportno. Dasi sta obe moštvi napeli vse moči, ni prišlo niti do najmanjšega incidenta.

Cimdalj je trajala tekma, tembolj so se uveljavljali Japonci. Niso se več omejevali samo na obrambo, marveč so čisto prirejali prav dobre napade tik do nasprotnikovih vrat. Vendar proti močni švedski obrambi niso mogli ničesar opraviti. Dosegli pa so vsaj to, da je tudi drugo tretjino igre ostal rezultat nespremenjen torej 1:0 za Švedsko.

ZADNJA TRETJINA

je bila najbolj napeta. Obe moštvi sta zbrali vse svoje moči, situacija na igrišču se je spreminjala z bliskovito naglico, ploščica je bila enkrat na skrajnem koncu švedskega polja, v naslednjem trenutku pa že itak pred japonskimi vrati. Vmes pa so morali igro zopet prekiniti, ker ploščica ni več drsela. V dveh minutah so delavci ledišče očistili. Obe moštvi sta si igralce na novo razvrstili in igra se je nadaljevala v še hujšem tempu.

Številnejša švedska publika je s podvojenimi silami vzpodbujala svoje igralce. Tudi to je v nemalmi meri pripomoglo, da se je ledišče spremenilo v prostor, kjer so visoke švedske postave z dolgimi loparji švigale po terenu kakor strelce. Ploščice pa sploh ni bilo opaziti in se je vedelo za smer, kam gre ploščica samo po tem, kamor so dirjali igralci. Švedi so proti koncu igre pokazali formo, ki smo jo opazili prej samo še pri Kanadcih. Nekaj minut pred zaključkom igre je bila ta švedska igra kronana tudi s končnim uspehom: padel je drugi gol za Švedsko. Kmalu nato je bila igra zaključena.

Kar je sledilo, se more dogajati le na velevažnih svetovnih tekmah. Tisoči švedskih navijačev so kakor brez glave navallili na svoje ljubljence, v umetni razsvetljavi in med neprestanim naletavanjem snega pa so se na vseh koncih in krajih upirale v tekmovalce foto-kamere, bliskali so fotografski bengalični ognji in s posameznih tribun pa so kakor za stavo doneli glasovi radio-napovedovalcev. Da ni manjkalo zbiralk avtogramov — najbolj je bil oblegan švedski vratar — ni treba posebej poudarjati.

Ovacij pa so bili deležni tudi Japonci, ki sami niso pričakovali, da bodo dosegli tako časten rezultat. Švedska postava je namreč znana kot eno najboljših severnoevropskih hokej-moštev, proti kateremu Japonci pač niso mogli pričakovati posebnih uspehov.

Garmisch, 6. febr. AA. DNB poroča: S tekmami v hokeju na ledu na olimpijskem stadionu se je začel sporni del programa zimske olimpijade. V prvi tekmi USA—Nemčija so zmagali Američani 1:0. Na Risserskem jezeru se je z zamudo začela tekma med Kanado in Poljsko. Kanadčani so zmagali 8:1 (5:0, 2:1, 1:0). Tekmi med velikim favoritom olimpijskega turnirja Kanado in Poljsko je prisostvovalo 500 gledalcev.

Prvi tekmi v hokeju na ledu med Nemčijo in USA na olimpijskem stadionu je prisostvovalo 10.000 gledalcev, med njimi minister za propagando dr. Göttsche. Obe moštvi je motil hud sneg. Med tekmo so morali večkrat očistiti teren. Igra je potekala v zelo naglem tempu. V prvi tretjini doseže USA edini gol po zaslugi Smitha, v drugi tretjini je bil boj zelo zanimiv in ogorčen, vendar golov ni bilo. Snežilo je še zmerom, tako da so morali vsak čas čistiti teren. V tretji tretjini so morali igro celo za nekaj časa prekiniti. Po prekinitvi se je boj nadaljeval čedalje bolj ogorčeno, vendar se je Američanom posrečilo do konca ohraniti rezultat 1:0 (1:0, 0:0, 0:0).

Tekma v hokeju na ledu med Belgijo in Madžarsko se je na olimpijskem stadionu končala v prvi tretjini 1:1.

Trbovlje

Cementarna je zopet v obratu. Radi popravil je 14 dni vse delo počivalo, sedaj pa zopet delajo in sicer na oem ur. V letu 1985 se je delalo le štiri mesece po 8 ur na delavnik, 8 mesecev za zmanjšano — po 6 ur, da ni bilo treba delavcev odpustiti. Zaposlenih je vsega 128 delavcev, od tega 20 žensk. 1. februarja so bile volitve obratnih zaupnikov po skrajšanem postopku in so po dolgem času izgubili marksisti večino, dobili so dva, naši pa tri zaupnike in je za glavnega zaupnika bil izvoljen delavni Lukner Jožef.

Prosvetna prireditve v Društvenem domu. O Abesiniji, Egiptu in Sv. deželi bo prihodnje nedeljo predaval in povsneval s skioptičnimi slikami g. Javornik Mirko iz Ljubljane, ki je sam te kraje prepotoval.

Šivalni tečaj prireditve za novinke Kat. ženske društvo v Društvenem domu ob torkih in petkih zvečer ob 6 do 8. Začetek prihodnji torek, 11. t. m., trajal bo 6 do 8 tednov. Priglasiti se je treba v košmuni prodajalni v Društvenem domu.

Vojaška zglasitev. Uprava občine v Trbovljah, vojaški oddelk, poziva k vojaški zglasitvi sledeče obveznike: 1. Vse v Trbovljah stanujoče mladeniče, ki so rojeni leta 1918 — ne glede na pristojnost. 2. Vse v Trbovljah bivajoče, pa drugam pristojne mladeniče, ki so rojeni v letu 1909 do 1916, ki do sedaj še sploh niso bili pregledani, ali pa so bili pregledani in proglašeni za časno nesposobne in da želijo biti pregledani v letu 1986 v Trbovljah. 3. Vse obveznike operativne in rezervne vojske do 50. leta starosti, ki so postali iz kakršnega koli vzroka pri izvrševanju poklica, za nadalnje izvrševanje vojaške službe nesposobni. Mladeniči, rojeni leta 1918, naj prinesejo seboj: družniški izkaz, krstni list, domovnico, vojaške dokumente očeta in bratov in zadnje šolsko spričevalo. Bolne ali odsotne mladeniče morajo zglasiti starši ali svoji. Zglasiti se je vključeno do 15. februarja med uradnimi urami.

Ribnica

Kmetijski tečaj je priredilo prosvetno društvo v Ribnici dne 3. febr. Predavali so gg. inž. Skubie o sadjarstvu in travništvu, inž. Simončič o poljedelstvu, ekonom Hladnik pa o živinoreji, vsi od banske uprave. Udeležba pri zelo poučnih predavanjih je bila zadovoljiva, vendar pa se vidi, da je nerentabilnost kmečkega gospodarstva zelo razarjajala ta stebel države, ki ga za more dvigniti edino racionalno obdelovanje.

Huda nesreča se je pripetila pretekli teden v Lazih pri Ribnici. Kamenjarili so in skalo zavrtali. Ker pa ni pravočasno eksploatirano, so jeli v drugič nabijati. Pri tem pa se je vžgal prvi naboj z groznim učinkom. Mlademu gospodarju Petku Janezu iz Lazov št. 5 je zdrobilo levo nogo, levo roko raztrgalo in mu prizadelo hude poškodbe po obrazu in obeh. Njegovemu svaku Maroltu Francecu iz Brega pri Stari cerkvi, ki mu je prišel pomagat, pa je zdrobilo desno oko, levo

pa ranilo. Prvo pomoč je ponesrečencema nudil ribniški zdravnik dr. Kožuh. Z avtom so ju odpeljali v bolnišnico v Ljubljano, kjer so morali, kakor čujemo, Maroltu iztakniti desno oko. S poštenima gospodarjema in družinama vsa sosesčina sočustvuje. Previdnosti ni nikdar preveč.

Lepo spričevalo je dobil sodni okraj ribniški, ki ima po izkazu za leto 1985 v celji banovini odstotno najmanj kriminalnih slučajev. Mirno in pošteno ljudstvo!

Zborovanje pekovskih mojstrov v Mariboru

Maribor, 6. februarja.

Včeraj se je vršila v Gambinovi dvorani letna skupščina Združenja pekovskih mojstrov v Mariboru. Ob navzočnosti 47 članov je bil vodil predsednik Jakob Koren. Mestno občino je zastopal na zborovanju obrtni referent dr. Senekovič, Zbornico TOI Bureš, Zvezo pekovskih obrtnikov v Zagrebu generalni tajnik Bašič, Združenje pekov. mojstrov v Celju Kač in v Ptuj Albrecht Viljem. Izbrpno poročilo o pelovanju Združenja je podal tajnik Novak Julij. Zarujenje šteje 106 mojstrov s 110 pomočniki in 70 vajenci. Uprava je v preteklem letu zelo marljivo poslovala ter se je zlasti predsednik Koren trudil, da je branil pravice in koristi pekovske obrti. V glavnem je bila lani borba zaradi ureditve nočnega dela v pekarnah ter za ukinitev 34. dodatka na skupni davek na poslovni promet, ki tudio obremenjuje pekovsko obrt. Odsik pekovskih mojstrov je napravil izlet v Zagreb. Blagajniško poročilo izkazuje 32.686 Din dohodkov in 32.292 Din izdatkov, proračun za leto 1986 pa 25.000 Din izdatkov in prav toliko dohodkov. Pri volitvah so bili izvoljeni v vodstvo: Predsednik Jakob Koren, podpredsednik Ivan Horvat, člani uprave: Zamuda Ivan, Ledinešek Josip, Feiertag Anton, Mikec Mihael, Zunko Josip, Rakuša Karel in Puhar Matija; za namestnike pa Cerneč Martin, Glas Anton in Petek Jernej; v nadzorstvo Kovačič Alojzij, Čelan Hinko in Genzger Ludvik; za njih namestnika Vaypotič Franc in Breznik Franc; za predsednika razsodišča Koren Jakob, v častni odbor Koren Jakob, Kovačič Alojzij, Horvat Ivan, Zavadnik Miloš in Zunko Jos., za delegate v Okrožni odbor Koren Jakob, Kovačič Alojzij in Ledinešek Josip ter za člani pomočniškega izpraševalnega odbora Koren Jakob, Kovačič Alojzij, Horvat Ivan, Zamuda Ivan, Feiertag Anton in Ledinešek Anton. — Po volitvah so pozdravili zborovalce dr. Senekovič, Bureš Franjo, generalni tajnik Bašič in Albrecht Viljem. V debati je predsednik Koren Jakob opozarjal na določila glede kolektovanja računov, Kovačič na izvajanje nedeljke odpočitve in na krošnjarenje ter zaradi odpovedi službe tajniku pri Okrožnem odboru, Breznik Franc se je pritoževal nad dovažanjem peciva iz drugih krajev. Pred zborovanjem in po zaključku je zapel pekovski pevski zbor pod vodstvom g. Rakuše več lepih pesmi.